જંગનામા હઝરતઅલી

કિસ્સા મકાતિલ કન્હુરી

મએ

જંગેખીરૂલ અલમ યાને જંગ અઝ ક્રુમેજીન

પબ્લીશર.

મીયાં બદરૂદ્દીન હુસેનુદ્દીન નીઝામી.

બુકસેલર, એન્ડ પબ્લીશર.

ઠે. પાંચપટી—અમદાવાદ.

તીસરી બાર — પ્રત ૩૦૦૦.

સને ૧૯૩૦ — ૧૩૪૯ હીજરી.

અમદાવાદ પાનકોર નાકે ધી દીન પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં નીઝામુદ્દીન
અમીરૂદ્દીન કુરેશીએ છાપ્યું.

કીંમત રૂ. ૦-૮-૦

જાહેર ખબર.

હાતમ તાઇ—શાહઝાદા મુનીરશામીકા હુસ્નબાનું કે ઇશ્કમેં ફંસના ઔર હાતમકા લિલ્લાહ હુસ્ન બાનુંકી સાત શરતું કો પુરી કરકે શાહઝાદે કે સાથ ઉસકા બ્યાહ કરના યેહ અજીબો ગરીબ કહાની ઔર હાતમકી પુરી ફૈયાઝીકી નીશાની હે હુસ્ન બાનુ કે સાતું સવાલ જો હાતમને પુરે કીએ હેં ખાસ પડનેકે કાબીલ હેં કિતાબ કયા હે દિલ બેહલાંનેકા ખાસ ઝરીઆ હે ઔર જા બજા ફોટુ ઇત્ને ઉમદા રખે હેંકે તબીઅત કે સામને હાતમકી ફૈયાઝીકા નકશા ખિંચ જાતા હે ઉમદા છપાઇ ૧૭ ફોટુ કે સાથ કીંમત ૧—૦—૦

તોતા કહાની—શાહઝાદા મયમુન ઔર બજિસ્તા ખાતુનકી ઉલફતકા અફસાના ઔર ઉન્કે ઇશ્ક ઔર મોહબ્બતકી દાસ્તાન કુછ અયસી તરકીબસે બયાનકી હે કે પઢને વાલેકો સુરૂર પેદા હો જાતા હે મંગવાકર લુત્ફ હાસિલકીજીએ કીંમત ૦—૮—૦

યુસુફઝલીખા—કુરાને પાકમેં હઝરત યુસુફ (અલ૦) ઔર બીબી ઝલીખા (ર૦) કે કિસ્સેકો અલ્લાહ પાકને બયાન ફરમાયા હે ઇસ કિસ્સેકે પઢનેસે સચ્ચા ઔર હકીકી ઇશ્ક માલુમ હોતા હે સચ્ચે ઇશ્ક ઔર સચ્ચી મોહબ્બતકી વો ચાશની બહાઇ ગઇ હે કે પઢનેહી આપકોભી લઝ-ઝત મિલ જાયગી ઉમદા છપાઇ કીં રૂ. ૦—૧૨—૦

પંજસુરાએ મજમુએ વઝાયફ—ઇસમે કુરાને પાકકી સાત સુરતેં ઔર બહોતસે વઝીફે હરેકકી તરકીબ ઔર ઉસકી તમામ ખુબીયું કે સાથ લિખે હેં ઇસકે પઢનેસે તરેહ તરેહકે દીની ઔર દુન્યવી બે શુમાર ફાયદે હોતે હેં હર મુશકિલકી આસાની ઔર દીલી મુરાદુંકી કુંજી ઇસી કિતાબમેં આપકો મિલ સકતી હે. છપાઇ કાગઝ ઉમદા સોનેરી ઇંગ્લીશ પક્કી બાઇન્ડીંગ કે સાથ કીંમત એક રૂપીઆ.

રૂકનેદીન—ઇસ નાયાબ કિતાબમેં ફિકહ કે તમામ મસાએલ સવાલો જવાબમેં લિખે હેં હરેક મસલેકો અયસા ખોલ ખોલ કર બયાન કીયા હે કે કિસી મોલવી સાહેબ કે પાસ આપકો જાનેકી હાજત ન રહેગી કિતાબ કયા હે ઇસ્લામી રૂકનકા ખઝાના હે બડી બડી ઉર્દુ કિતાબું પસે ઇન્તેખાબ કરકે બહોત ખુબીસે તમામ મસલે જમે કીયે હેં ગોયા દરયાકો કુઝે મેં ભર દીયા હે ઉમદા છપાઇ ઔર ઇંગ્લીશ બાઇન્ડીંગ કીમત એક રૂપીઆ આઠ આને.

કસસુલ અમ્બેયા બડી—ઇસ કિતાબમેં હઝરત આદમ (અલ૦) સે લેકર દોજહાંકે સરદાર હઝરત જનાબ મોહમ્મદુર-રસુલુલ્લાહ (સલ૦) તક બહોતસે પેગમ્બરૂં કે હાલાત લિખે હેં કુરાન શરીફમેં જીત્ને પેગમ્બરૂં કે હાલાત હેં ઔર ઉન્કી શાન મુબારકમેં જીતની સુરતેં ઉતરી હેં ઉન સબકી યે તફસીર હે કલામે પાકમેં ઇનકો " અહ-સનુલ-કસસ'; અલ્લાહપાકને ફરમાયા હે ઇસસે યે બાત સાબીત હુઇ કે પેગમ્બરૂં કે કીસ્સે પડના મુસલમાન ભાઇયું કે લીયે બહોત મુફીદ ઔર અશદ ઝુરૂરી હેં ગોયા ઇસ કીતાબકા પઢના બાઇસે બરકત ઔર મુજીબે સઆદત હે ઉમદા છપાઇ મજબુત સોનેરી બાઇન્ડીગ કે સાથ કીંમત દો રૂપીએ,

સુરેકહફ—યે કુરાન શરીફકી એક સુરત હે જુમાકી રાતકો યા દીનકો ઇસકે પડનેકા બહોત સવાબ હે દોજહાંકે સરદાર હઝરત જનાબ રસુલ મકબુલ (સલ૦) ફરમાતે હેં કે જો શખ્સ ઇસ સુરત કો જુમેકો દીન યા રાતકો પઢેગા ઉસકે ગુનાહ આઠ રોજ તક નહીં લીખે જાયગેં ઔર જીસ જગાસે વો પઢતા હે ઉસ જગાસે મક્કામો અઝમા તકકા નુર ઉસકી કબરમેં ઉસકો મીલેગા ઔર બહોતસે ફાયદે ઔર સવાબ હેં હમ કહાં તક લીખેં બહોત બડે બડે હરફ ઔર ઉમદા કાગઝ કીંમત સીર્ફ ચાર આને,

જંગનામા હજરત અલી.

બીસમીલ્લા હીર રહમા નીરરહીમ.

ઇલાહી તુહી સબકાંહ બાદશાહ, કે હે દોજહાં પર કરમકી નીગાહ.
નહીં તુઝસા હાકીમ કોઇ દુસરા, હે આલમ હે તાબે તેરે હુકમકા.
તેરી ઝાત બે મીસલો બે અયબ હે, અયાં હે કે તુ આલે મુલ ગેબ હે.
નહીં તુજસા રોઝી રસાં કોઇ ઓર; તુહી દોનોં આલમકા કરતાહે ગોર,
કીયા કુનસે કોનો મકાંકા ગહુર, હે ઝાહીર તેરા ઝરરે ઝરરે મેં નુર.
હએ કાયમ તેરે હુકમસે દો જહાં, તુહે સારે મખલુક કા મેહરબાં.
જીધર દેખતે હંએ તુ મોજુદ હે. તુહી સારી મલકતકા મઅબુદ હે.
જીસ ઇનસા પે તુ મહેરબાની કરે, ફરીશતા સર ઉસકે કદમ પર ધરે.
કીસીપર અગર કેહેર નાઝીલ હુવા, તો દફતર મેં વો ફરદ બાતીલ હુવા.
ઝમાને કો ઝાહીર હે શયતાંકા હાલ, દીયા તોક લાનતકા ગરદનમેં ડાલ.
નહી ફજલકી તેરે કુછ ઈન્તેહા, ન તુજસા કોઈ હે ન હોગા નથા.
ગરીબોંકા હે કઓન તુજસા રફીક, ફકીરોંકા હે કઓન તુજસા શફીક.
શાહે હફત કીશવર હે તેરા ફકીર, ગદા હે તેરે દરકા હર એક અમીર.
તેરી મદહ અફઝું હે તહરિર સે, તેરા વસફ બાહીર હે તકરીર સે.
બયાં કયાં કરૂ હમ્દ મે મુશતે ખાક, કહાં યે ઝબાં ઓર કહાં હમ્દે પાક.
ખીરદ કો વહાં તક રસાઇ નહી, ખુદીમે સમાઇ ખુદાઈ નહીં.
નશાં મુખતલીફ હંએ તેરે નામકે, હએ અખ્લાક ઝીને તેરે બામકે.
તેરા ભેદ પાએ હે કીસકો શઉર, યે ઇસરાર અકલો ખીરદ સેહ એ દુર.
કરૂ વસફ તેરા મેં કયુ કર રકમ, કહાં હે મેં તાકત ઉઠાઉ કલમ.
ફરીશતે હયેં હયરાન અય કીબરીયા, તેરા ભેદ કીસકો મીલાહે ભલા.
ફરીશતોંકો તાકત નહી યે કભી, જો ઝાહીર કરે બાત કુછ ભેદકી.
ફરીસતહે આજીઝ તગો તાઝસે, નહી કોઈ વાકીફ તેરે રાઝસે.
ઝબાને કલમકો યે તાકત કહાં, કરે જો તેરે વસફકા કુછ બયાં.
તેરા ભેદ પાએ યે કીસકી મજાલ, કે હએ વેહમમે યાં ગુમાનો ખોયાલ.
કે કી ઉનરકી પાનીપે કાયમ ઝમી, ઇહાતા કીયા ઉસપે ચરખે બરી.
ફરીશતે કીયે ખલક અફલાક પર, શરફ આદમી કો દીયા ખાક પર.
ફલક કો સીતારોંસે ઝીનત મીલી, ઝમી કોભી ઇનસાંસે ઈઝઝત મીલી.
કીયા ખલક લોહો કલમ અર્શકો, શકર ઓર જીનાં ઓરઝ મી ફરશકો.
કીયા હુકમસે અબરે રહેમત નમુદ, કે ઝાહીર હો મખલુક પર ફઝલોજુદ.
તેરા ભેદ ખુલતા નહી મુતલકન, કરૂ કયા તેરે રાઝમે મે સુખન
કીયા ખલક આદમકો બે વાલદેન, કે હએં જીસકે દુનયામેં સબ નુરે એન.
દીયા યે શરફ ઉસકો અય ઝુલ કરમ, હુવા વો સઝાવારે લવહો કલમ.

ઉસે મરતબ અયસા આલી દીયા, ફરીશતે ને ભી જીસકો સીજદા કીયા.
નબીયોં ને ભી જીસકી તાઝીમકી, ઝમીં ઓર ઝમાં સબને તસલીમકી.
અઝા ઝીલને જો તઅમ્મુલ કીયા, કે સીજદા કરૂંગા મેં આદમકો ક્યા.
તકબ્બ ગુરસે ચાહા જો આદમપે ફોક, પડા ઉસકી ગરદન મેં લાનતકા તોક.
જો કો હુકમે બારીમે ઉસને દલીલ, હુવા સબ ફરીશતોં મે ખારો ઝલીલ.
બનાથા ઇનાયતસે આઝાદ વો, કે થા સબ ફરીશતોંકા ઉસતાદ વો.
કીયા અમરે હક જબ ન ઉસને કબુલ, ખુદાકા હુવા કહર ઉસપર નુઝુલ.
યે થી ઉસકી કીસમતમેં ખ્વારી લીખી, કે સીજદે કે કરનેમેં કયું દેરકી.
લીખીથી મુકદ્દરમેં નારે સકર, હુવાથા જો મગરૂર વો ઇસકદર.
ઓહોત મોમીનો ખોફ રબકા કરો, કરો બન્દગી ઓર ખુદાસે ડરો.
ઇબાદત ખુદાકી કરો રોઝો શબ, નહો તુમપે તા ઉસકા કેહેરો ગઝબ,
સબ અવકાત સીરફે ઇબાદત કરો, મુદામ ઉસકે કેહેરો ગઝબસે ડરો.
કીયા ખાક પર ઉસને એસા કરમ, કે તાબે હુવે જીસકે લવહો કલમ.
હુઈ ઉસકી રહેમતયે ઇનસાન પર, ધરા તાજે શાહીકા બાલાએ સર.
બનાએ ઉસી ખાક સે અમબીયા, પયગમ્બર ઓહોત ઓર ઓહોત અવલીયા.
હુવે ખલક ઉસસે રસુલે ઝમન, અલી ફાતમા ઓર હુસેનો હસન.
ખુદાને દીયા હે બડા મરતબા, કહાંતક કરૂં ઉનકા વસ્ફો સના.
વો હએ બાદશાહ ઓર આલમનવાઝ, જીસે ચાહે ઉસકો કરે સરફરાઝ
ઝમાના હે કાલીબ તો વો જાનહે, દો આલમ હએ દીદા વો ઇનસાન હે.
બને નુરે હકસે રસુલે ઝમાં, હુવા નુરસે ઉનકે પયદા જહાં.
હે દોનો જહાંકા વોહી બાદશાહ, ઉસીસે બનાએ હએં યેહ મેહરો માહ.
ઉસી મેહરકાહે યે ઝરરોંમેં નુર, ઉસી નુરકા હર તરફ હે ઝુહુર.
અજબ શાનસે તુ છુપા સબમે હે, નમુદાર જલવા તેરા સબમેં હે.
કહાંતક કરૂ મદહ તેરીબયાં, ઝબાકો મેરી હે યે તાકત કહાં.

નઅતે સરવરે કાએનાત. (સલ૦)

મોહમ્મદ નબી ખાતેમુલ અમબેયા, શફીઉલ ઉમમ ઓર શફીઊલ વરા.
અજબ મરતબા હે અજબ ઉસકી શાન, કે જીસકે લીયે હએ ઝમીનો ઝમાન.
વોહે છતરે લવલાકકા સરફરાઝ, હે મેહબુબીયત સે ઉસે ઇમતીયાઝ.
કીયે ખલક ઉસકે લીયે દોજહાં, વોહે અરશ ઓર આસમાનોકી જાં.
કરી મુસસબા યા જમીલુશ શીયમ, નહી ઉસકી ઉમમતકો મેહશરકાગમ.
શફાઅત કરેગે બવજહે હસન, નવાસે ભી ઉનકે હુસેનો હસન.
બનાયા સમજ બુઝ કર ખુબ ઉસે, ખુદાને કીયા અપના મેહબુબ ઉસે.
નહી હે કોઇ ઉસકા સાની બશર, ઉસીકે લીયે હય યે શમસો કમર.
અજબ પાક ઝાત ઓર અજબ શાંનહે, જો મુનકીર હએં કબ ઉનકા ઇમાનહે.
નહી ઉસકી તારીફકા કુછ બયાં, બને ઉસકી ખાતિર યે કોનો મકાં
દીયા ઉસકો અલલાહને અરજુમંદ, કીયા ઉસકા દરજા સભોંસે બલંદ.

[illegible] ખાસ ઉસકે કીયે ચાર યાર, ખુદા ઓર નબીકા હુવા ઉનપે પ્યાર.
ખુદાકે હુએ મકબુલ વો ચાર યાર કીયા ખુલદમેં ઉનકો દાફેલ કરાર.
ચેહે ખલીફએ બારગાહે ખુદા, બડે મુતતકી ઓર બડે પારસા.
અબુબકર અઉવલ તેરે યાર ગાર. ઉમર દુસરે ઉનકે હુએ દોસતદાર.
શોયમ સદકે જાઉંમે ઉસમા કે, વો કાતિબ હુએં આયાતે કુરઆનકે.
ચહારૂમ 'અલી મુરતુઝા શાહેદીં, હુવે જીનકે તાબે ઝમાંનો ઝમીં.
મોહમ્મદકે દામાદ ઓર દોસતદાર ખુદા ઓર પયંબરકોહે ઉનપે પીયાર.
ઈમામતકે ગુલઝારકે ગુલ હુએં વો, વીલાયતકે સુમબુલકે ગુલશનહુએં વો.
અલી દો જહાં કે હુએ મુશકીલ કુશા, કે હુએં જીનકો પાબોસ સબ અવલીયા
ઇતાઅત કરો દીલસે ઉનકી કુબુલ, વો હુએ રાતદીન જાં નીસારે રસુલ.
કીસીસે જો તરકે ઈતાઅત હુઇ, ઉસી વકતસે ઉસપે લાનત હુઈ.
નબીકે વુવાસે હુએ દોનુરે એન, ઈમામે તરીકત હસન ઓર હુસેન.
અસરસે હુવે ઝેહરકે એક શહીદ, દુયમકી શહાદતકા બાઇસ યઝીદ.
શહીદે તઝલલુમહસન ઓર હુસેન, અલી ફાતમાકે જોથે નુરે એન.
રસુલે ખુદાકે થે વો લાડલે, કે દો ગુલ વો બાગે નુબુવતકે થે,
હબીબે ઈલાહીકે નુરે નઝર, અલીકે થે દીલ ફાતમાકે જીગર.
વો રાહે રઝામે થે સાબીત કદમ, કીયા શુકરે હકકા ઉઠાકર સીતમ.
ખુદાને ઉંને મરતબા જો દીયા, નુબુવતકા ચેભી બહા જુઝવ થા.
અગર ઉનકો કોઇ ન હો માનતા, અજબ કયા જો હો ઉસપે કેહરે ખુદા.
ખુદાકાભી દુશમન હે ઉનકા ઉદુ, કે હોગા દોઆલમમે બે આબરૂ.
ખુદાવનદ મુલકે ઇમામત હુએં વો, શહનશાહે મુલકે શહાદત હુએં વો.
ઉનીસે હુએં સબ ખાનવાદા ઇમામ, ઉનીસે હે રોશન મોહમ્મદકા નામ.
રહો દીલસે ઝયનુલ અબાકે ગુલામ, સીવા ઉનકે બાકર હુએ જાફર ઇમામ.
જો હુએ કાઝીમો શાહ મુસા અલી, હુવે બાદ ઉનકે તકી ઓર નકી.
હસન અસકરી હાદીયે દો જહાં, હુએ મકબુલ મેહદીયે આખીર જમાં.
અલીસે યહાં તક હુએં બારા ઇમામ, અલય કસ સલાતો અલય કસ સલામ.
કરૂં ખાનવાદોંકા કયુંકર બયાં, હે ખામેકો મેરે યે તાકત કહાં.
નહીં મુજમેં તાકત જો મેં કુછ લીખું, કે હે ઇજઝસે યાં કલમ સર નીગું.
મુજેહ વીરદ રેહતે હેં દીનરાત નામ, ઈલાહી હો સબપે દુરૂદો સલામ.
સુનાઉ શુજાઅતકી એક દાસતાં, કરૂં જંગનામા અલીકા બયાં.
કીસીને અગર ઈસમેં કુછ શક કીયા, તો શરમીનદા હોગા વો પેશે ખુદા.
કરેગા અગર કોઈ વીરદે ઝબાં, તો હોંગે બોહોત પનજેતન મેહેરબાં.
સુને જો કોઇ ગોશે દીલસે તમામ, તોહે ઉસને દોઝખકી આતશ હરામ.
મુહીબઓ અગર તુમ મુસલમાન હો, બહોત સીદક દીલસે હમેશા પડો.
સુનાતા હું ઉરદુમેં વો માજરા, કે થા ફારસીમે વો અબતક લીખા.
શુજાઅતકા હઝરતપે હે ઇખતીતામ, મકાતીલ પે લાનત અલીપર સલામ.

આગાઝ દાસતાને જંગ.

મેં કરતાહું એહવાલ સબપર અયાં, કે જંગે ઓહદતકકી યે હૈ દાસતાં,
કે ઈસ જંગમેં યે હુવા માજરા, અબુ જેહલ બદકાર કા સર કટા.
ગયા જબ જહન્નમકો વો બેહયા, તો સબને ડુગાના પડા શુકરકા.
કે હુકમે ખુદાવન્દ ઝાહીર હુવા, અબુ જેહલ કાફીર સકરકો ગયા,
ગયા જબ જહન્નમ કો વો બદલઈ, તો મક્કે સે સબ ઉઠ ગયા કુફ્રશોકીં
મગર ઉસકા બેટાથા તકતાલ નામ, કીયા ઉસને હયદર સે દાવા તમામ.
ચલા દાદખા ઓર ઈન્સાફ જો, શહન શાહ વાલીયે કનદોરકો.
કે થા એક કાફીર વહાં શેહર યાર, નથા ફોજો લશકરકા જીસકે શુમાર.
મોહઈયાથા સામાને જાહો હશમ, સમજતા થા વો ઓર શાહોંકો કમ.
બજાતે થે હુકમ ઉસકા શેહબેદ રગ, ઈસીઝોરપર સબસે કરતાથા જંગ.
ભરેથે બોહોત લાલોયાકુ તો દુર, ખઝાના જવાહીરસે થા ઉસકા પુર.
અજબ બાદશા થા વો કનદોરકા, કે થા હુકમરાં શેહર બનદોરકા.
રઈયત ગની ઓર લશકર અમીર, નથા શહેરમે કોઈ ઉસકે ફકીર.
બોહોત પહેલવાનાંને લશકર શીકન, બોહોત ઝોર આવરથે યકતાએ ફન.
કરોડોંસે કમ ઉસકા હાંસીલ ન થા, રઈયતકા શેહસે બુરા દીલ ન થા.
મુલાઝીમ થે ઉસકે બોહોત પહેલવાં, ઉઠાલેં જો કુવતસે કોહે ગીરાં.
જો લાખોંથે પેદલ તો લાખો સવાર, ન થા ઉસકે લશકરકા કોઈ શુમાર.
બુલંદીમેં કીલઓંકી કયુકર લીખું, કે થા જીસકે આગે ફલક સરનીગું.
વો કીલએ થે સાતો કુલઝાતરે, બનાંએ ગએ થે વો સબ ઘાતકે.
મહલ ઓર મકાં ઉસકા ગુલઝારથા, હરએક સીનત ચોપડકા બાઝારથા.
અજબ શેહર ઉસકા અજબવો મુકામ, મકાતીલથા ઉસ શાહ કાફીરકા નામ.
બોહોત બાદશા ઓર અમીરો વઝીર, થે ઉસ શાહ કાફીરકે હુકમી અસીર.
કે ઈતને મેં તકતાલ પોંહચા વહાં, મકાતીલથા જીસ શહેરમેં હુકમરાં.
બરાબર જો દો માંહકી કીતઆ રાહ, હુવા ખારજી દાખીલે તખતે ગાહ.
જો દેખા અજબ શહેર ગુલઝાર હે, હર એક સીમ્ત ચોપડકા બાઝાર હે.
ઓર ઉસ શહરકે ગીરદ હએ કોહચાર, બુલંદીસે જીસકી ફલક શરમ સાર.
થા એક સબઝ રંગ એક સુરખી અયાં, સીયા એક ઓર એકસે ઝરદી અયાં.
રવાં ઉસકે હર સીમ્ત દરીયાએ નીલ, કે થા હરતરફ ફાસલા મીલ મીલ.
મુખાલીફકા હરગીઝ નથા વાં ગુઝર, ન ખોફે ગનીમ ઓર ન દુશ્મનકા ડર.
ન જાતી વહાં તક નઝર તેઝરૂ, હરએક પર બને બુરજથે સાતસો.
હરએક બુરજપર ફોજથી એક હઝાર, બરાએ નીગેહબાનીયે શેહર યાર,
અજબ ગરદ કીલઓંકે એક શેહરથા, નમુનાથી જન્નતકી જીસકી ફીઝા.
ઈમારત નફીસ ઓર ઉમદા મકાં, ગલી ઓર કુચેમેં નેહરેં રવાં.
ગયા શેહર મેં જબ વો તકતાલ બદ, ગયા રૂબરૂએ શાહે પુર હસદ.
કીયા જાકે ઉસ બાદશા કો સલામ, કીયા અરઝ રોરોકે અપના કલામ.

કીયા ઉસને દરીયાફ્ત અય નવજવાં, કહાં હે તુ રેહતા કહાં હે મકાં.
તુ આયાહે કીસ મુલક સે સચ બતા, તુ હે કીસ રનજો મોહનમેં મુબતીલા.
મકાન ઓર નામ અપનાં બતલા મુજેહ, તુહે કઓન યે બાત સમઝા મુજેહ.
તા કેહને લગા રોકે વો નવ જવાં, કરૂં કયા મુસીબતકા અપની બયા.
કે મેં ભી હું મુલ્કે અરબકા અમીર, હું મકકે કે મેં બાદશાહકા વઝીર,
અરબમેં મોઅઝઝીઝથા મેરા પીદર, અબુ જેહલકા ખાસ હું મેં પીસર
હે મકકે મેં શાહે મોહમ્મદ લકબ, નુબુવતકા કરતે હએં દાવા વો અબ.
હે સાઈ બોહોત અપને મઝહબમે વો, બોહોતચાલાકહએં અપને મતલબમેં વો.
કે મકકા હુવા ઉનકે બાઇસ ખરાબ, હે દીન રાતકા ઈસવજેહ સે અઝાબ.
જો થે લાતો ઉઝઝા હમારે ખુદા, કીયા તોડકર હે ઉનોને જુદા,
કે ઉનસે હુવે બુતકદે સબ તબાહ, હે વો ઝુલમ જીસસે ખુદાકી પનાહ.
ખરાબીકા બાઈસ યું એક દુસરા, બીરાદર નબીકા અલી મુરતુઝા
સમજતે હએં વો પહેલવાં આપકો, ઉનોંને હે મારા મેરે બાપકો.
અલીસા જોહે પહેલવાં ઉનકે સાથ, સીતમકા કીયાહે દરાઝ ઉસને હાથ.
હએં જીતનેકે સરદાર ઉસ મુલકકે, હએં સબ તંગ ઉસ શખસકેઝુલમસે
અલીને ઉખાડાહે ખયબરકા દર, અલીકા બોહોત સબકે દીલમેં હે ડર.
અલીને હએં મારે બોહોત પેહલવાં, ખરાબીમેં ડાલે હએં મુલકો સીપાહ
વો અબહે તેરી ફીકરમે રાતદીન, કરેગા ચઢાઇ ઝુરૂર એક દીન.
હે કહેતા કરૂંગા મકાતીલકો કેદ, મુસલમાં કરૂંગા ભુલા ઉગા કેદ.
નહીં ઉસસે ગાફીલ તુ અય બાદશાહ, કે તઈયાર રખ અપની ફોજો સીપાહ.
સતાએગા એકદીન ઝુરૂર આપકો, કે જીસને હે મારા મેરે બાપકો.
મેં આયાહું તેરે યહાં દાદખાહ, કર ઈન્સાફ મેરા તુ અય બાદશાહ.
અગર ખેર ચાહે તુ અપની મુદામ, અલીકો પકડલા તુ અય નેક નામ.
રવાનાંકર ઉસ સીમ્ત એક પેહલવાં, ગીરફ્તાર કરલાએ ઉસકો યહાં
કર ઇનઆમકા વાદા અય બાદશાહ, ઈઆનતકો કર સાથ ફોજો સીપાહ.
અગર ઝીનદા લાએ બોહોત ખુબ હે, વગરનાં ફકત સરહી મતલુબ હે.
સુની જબ મકાતીલને યે ગુફ્તગુ, લગા કેહને તકતાલસે દુબદુ.
ન ઘભરાઇયો અપને દીલમે કભી, કે કરતા હુ મેં ફીકર ઈસીકી ~~અભી~~
સુનાથા યે મેંને કઈ સાલસે, મેં વાકીફ હું સબ ઈસકે અહવાલસે.
કે પયદા હુવા હય અરબમેં રસુલ, બોહોત ઉસસે ખલકે ખુદાહે મલુલ.
સુનાહે અલીહે પયમબરકા યાર, કીયે જીસને લાખોં તહે ઝુલફીકાર.
યે કેહકર ઉસેદી તસલ્લી તમામ, દીયા ઉસકે રેહનેકો ઉમદા મકામ.
કીયા ફીર મકાતીલને દરબાર ખાસ, કે હાઝીરહોં અશખાસઝી ઈખતેસાસ.
તલબ કરકે બીડા ધરા પાનકા, બુલાકર વઝીરોં કો ઉસને કહા.
કેહે તુમમેં કોઈ બહાદુર જવાં, જો લાએ અલીકો પકડકર યહાં.
કોઇ લાએ સર યા પકડકર ઉસે, તો દું મેં બોહોત લાલો ગવહર ઉસે.

જો લે મુલક આધા તો મેં ઉસકો દું, જો દુખતર તો માંગે હુવાલે કરૂં.
મુજેહ લાતો ઉઝઆકો સરકી કસમ, મેં હું અમને વાદે પે સાબીત કદમ.
હુવે સુનકે ખામોશ સબ યે વઝીર, કહા એકને અય શાહે મુલક ગીર.
અલીકો યે કહેતે હએ અહેલે જહાં, નીહાયત કવીદે બડા પેહેલવાં.
નહિ ઝોરકી ઉસકી કુછ ઇનતહા, જો ચાહે ઉખાડે વો અરઝો સમા.
ઉનકો તો સબ મુરતુઝ. કહેતે હએં, ઉન્હીકો તો શેરે ખુદા કહેતે હએં.
ઉને જાનતે હએં ખવાસો અવામ, હે મશહુર હઝરતઅલી ઉનકા નામ.
નહી હય મુકાબીલ કોઇ આસકે, ભલા ફતહ કયુ કર કોઇ પાસકે.
કે હયરાં હંએ તદબીર હમ કયા કરે, નહી હમકો તાકત જો ઉનસે લડે.
સુનાં જબ મકાતીલને ઉનકા જવાબ; હુવા આતીશે કેહર સે વો કબાબ,
કહા ફીર વઝીરોં સે તેવર ચઢા, નમક મેરા ખાયા હે તુંમને સદા.
કરૂગા અભી કતલ હર એકકો; ચઢાઉગા સુલી બદો નેકકો.
સુનાં જબ વઝીરોંને યે માજરા, કે ગુસસાહે સબપર બડા શાહકા.
ઉઠા એક વઝીરોં મેં સે તેઝગામ, બડા પેહેલવાં ઓર મયકદ થા નાંમ.
હુવા દસ્તા બસ્તા અદબસે ખડા, કહા હુકમહો ગર મુજેહ શાહકા.
નઆએ મેરે હાત ઝીનદા અગર, તો લાઉ અલીકા મેં સર કાટકર.
કહા શાહને તુ યકી જાનીયોં, કસમ લાતો ઉંઝાઝકા સચ માનીયો.
કે મેં મુલક આધા તુજેહ દે ચુકા, કરૂઆ તુજેહ એક દુખતર અતા.
કલામ ઉસકા મયકદને જીસદમ સુનાં, તહે દીલસે તબ શાહકો દી દુઆ
ઉઠા કરકે બીડેકો ચાબા શીતાબ, કહા ફોજસે જલદ કરલો ખીઝાબ.
કે હો જલદ તઇયાર સબ ખાસો આમ, અરબ મીસર તાતાર ઓર રૂમો શામ.
વહીં હુકમ નકકાર ખાને ગયા, લડાઇકા નકકારા બજને લગા.
લરઝને લગા હોલસે સબકા દીલ, ગઈ સલતનત શોર સે ઉસકે હીલ.
છુટે ઘોડે ઉમદા પએ કારઝાર, કે થે પહેલવા જીનપે બારા હઝાર.
કીયા કુચ મયકદ ને કનદોરસે, ચલા આઝીમે જંગ બદુરસે.
તો બાહમ હુવા અફસરોંમેં યે ઝીકર, અલીકે પકડને કી હો કોઈ ફકીર.
કહા તબ મુશીરોંને અયસા કરો, કે આડા મેં ઇસ દશત કે છુપ રહો,
અલી ખેલતાહે બોહોત યાં શીકાર, કે આહુ હએ ઈસ દશતમે બેશુમાર.
જો વાં સબકા યે મશવીરા હો ગયા, હુવા ઇતતીફાક ઉસપે હર એકકા.
વો કાફીર ઉસી બનમેં રેહને લગે, કે શાયદ અલી ઇસતરફ આ લગે
વો રેહને લગે રાતદીન દશતમે, કે બરગશતા કીસમતરહે ગશતમે.

આગાઝ અહવાલે જંગ.

સુનોં મોંમીનો તુંમ ઝરા ગોર સે, યે કીસસાહે તહરીર ઈસ તોરસે
શફીઉલ ઉમમ વો નબીએ ઝમાં, થે આરામ મેં આએશા કે યહાં.
વો શબ જુમઅકી હોગઈ જબ તમામ, રહે સુબહમેં જબધરા ઉસને ગામ.

અઝાં ફીર ખીલાલે મોઅઝઝનને દી, હુવે આશનાં ઉસસે ગોશે નગી.
ઉઠે ખાબસે સરવરે અમબીયા, શફી ઉલ વસ વો રસુલે ખુદા
ચલે ઘરસે ઉઠકર શફીઉલ ઉમમ, વુઝુ કરકે મસજીદમેં રખા કદમ.
થે મસજીદમેં અસહાબ હાઝીર તમામ હુવે સબકે આકર મોહમદ ઇમામ.
કીયા ફરજકો જબકે અપને અદા, બજાલાએ દીલસે વો શુકરે ખુદા.
હીદાયતકે ઉકદે લગે ખોલને, વો લાલો જવાહીર લગે તોલને.
સહાબાસે બાદ ઉસકે બોલે રસુલ, જો દાવત કરે આજ હોગી કબુલ
સીપાહીહે અયસા કોઇ ખુશ ખીસાલ, કરે આજ દાવતકા મેરે ખીયાલ.
કરે જો કે દાવતકા મેરી કરાર, વો કરલાએ જાકર હરનકા શીકાર.
હરનકાં મુજેહ ગોશત મરગુબ હે, અગર યે ગીઝાહો બોહોત ખુબહે.
યે સુનકર સીપાહી હુવે શાદ શાદ, કે બર આઈ સબ આજ દીલકી મુરાદ,
જીસે હુકમહો અય રસુલે ખુદા, ખુશીસે વો લાએ યે ખીદમત બજા.
ગરઝ યે સુખન થા અભી ના તમામ, કે અહદમને ભી સુનલીયા યે કલામ,
બસદ આરઝુ અરઝ કી અય રસુલ, કરો આજ બનદેકા દાવત કુબુલ.
નબીને કહા હય અખી મેહરબાં, કે તુમહો ગચાકી તરેહ મેઝબાં
જો કરતેહો તુમ મેઝબાનીકા કાર, કરો આજ જંગલમેં જાકર શીકાર,
હુવા હુકમે હઝરત જો ઈસ તોર પર, ઈસી વકત અહદમ ને બાંધી કમર.
કમર સે લગા ખનજરે આબદાર, હુવા અસપે તાઝીકે ઉપર સવાર.
નબીકો કીયા ઉસને ઝુકકર સલામ, અલય હીસ સલાતો અલય હીસ સલામ
ઉઠા બાગ ઘોડેકી વો નવજવાં, હુવા સીમત જંગલ વહાંસે રવાં.
તો પોહચા જરા દેરમે વો વહીં, છુપે થે જહાં ઘાતમે વો લઇ.
બઢાયા જો ઘોડેકે એક આનમેં, પડા આકે ઉસબનકે મયદાનમેં.
જો દેખા કેહે એક લશકર પડા, તો અહદમકો ઉસકા તરદદુદ હુવા.
યે લશકર હે કયસા કહાંકા અમીર, કહાં કા હે શેહ ઓર કહાંકા વઝીર.
કે લશકરને અદહમ પે નરગા કીયા, વો પરકાર લશકરકા નુકતા બનાં
કહા ઉનસે અહદમસે હો કોમન તુમ, ઓર આએહો કીયુ કયા હુઈ રાહ ગુમ,
કહા ઉસસે લશકરને તુ કોઓન હે, એકેલા તુ કરતાહે કયું રાહ તય
હે આયા કહાંસે કહાં જાયેગા, કોઈ બાત પુછે તો બતલાએગા,
કહા ફીર ય મયકદને અય નવજવાં, હે માલુમ તુજકો અલીહે કહાં,
કીયાહે મહીનોં મે યાં તક સફર, અલીકા હમ આએ હંએ લેનેકો સર,
બોહેત ખલકકો તંગ કરતા હે વો, દમ ઈતના શુજાઅતકા ભરતાહે વો
ઝરૂર ઉસકા એક રોઝ કાટીંગે સર, બતાદે તુ ઇતના અગરહો ખબર,
સુના જબકે અહમદને ઉસકા કલામ, લગી આગ ગુસસે સે તનમેં તમામ,
કહા તબ યે અહદમને અય બદગોહર, નહીહે અલીકા તુજેહ કુછ ખતર.
અલી દોનોં આલમકા સુલતાન હે, યે દોનો હએં તન ઓર વો જાન હે.
તુ અય કાફીરે બેહયા નાબકાર, નહી જાનતા કુછ અલીકા વીકાર
મેંહીં હું અલી મેરાહી નામહે, બતા મુજકો તુ કયા તેરા કામહે

સુના જબકે મયકદને ઉસકા કલામ, કહા અપને લશકર કો હો તેઝગામ.
અરે કયા ખડે દેખતે હો ઇધર, નહો દેર ઉતારો અભી ઇસકા સર.
બઢા જબકે લશકર વો બારા હઝાર, લગી હોને હર સીમત સે માર માર.
ગરઝ જબકે લશકરને ઘેરા ઉસે, નથા ઝીનદગી કા ભરોસા ઉસે,
તો અહદહમને ઉસવકત દીલમેં કહા, કે આ પહોંચી ઇસવકત મેરી કઝા
હુવા તબ વો મસરૂફ સુએ ખુદા, કે યારબકે હામી તુ ઇસલામકા.
ઇલાહી મેં હું મુબતીલાએ અલમ, હમેશાં સે તેરા રહા હે કરમ.
કહા અલ મદદ અય રસુલે ખુદા. દો આલમકે સરદાર યા મુસતફા.
હેઇસ વકત મુજપરયે અનદોહ ગમ, કરો મેરી ઇમદાદ અય ગુલ કરમ.
વો હોગા જો તકદીર મે હે લીખા. મગર સાથ ઇમાં કે હો ખાતમા.
કીયા યાદ ઉસને અલીકો વહીં, પરેશાં હું ઇસવકત યા શાહે દીં.
કરો કુછ મદદ મેરી મુશકીલ કુશા કે, હું દરદો ગમમેં બોહોત મુબતીલા.
ખુદાસે કરો મેરે હકમેં દુઆ, લડાઇ મે હાફીઝહે વો શરમકા
મુકાબીલ જો સમઝા વો કુફ્ફારકો, લીયા મીયાન સે ઉસને તલવારકો.
ભરા નારા પયમબરકા લેકર નાંમ, કીયા તેઝ ઘોડેકા કસકર લુગામ.
વહીં ઉસને ઘોડેકો કોડા દીયા, કે તેઝીમેં હોજાએ સીતમે હવા,
ઉદુપર ગીરા ટુટકર મીસલે બરક, સફોં મેં હુવા જાકે દુશમનકે ગરક.
ચલી તેગ અહદહમ કી જીસદમ વહાં, હુવે હરતરફ ખુંકે દરીયા રવાં.
રવાં ઓર દવા કરદી યાં ફોજકોં, કીયા કતલ હર એક ઝીઓજકો,
પડા સરપે જીસકે વો ગુરઝે ગીરાં, હુવાં મગજ બીનીસે ઉસકા રવાં.
મગર તીરથા ઉસકા તીરે કઝા, હદફ સે ન કરતાથા હરગીજ ખતા.
ન છોડાથા સર તનપે શમશીરને, મુશબ બક કીયે થે બદન તીરને
ઓર ઉડાતાથા વો રખશ મીસલે હવા. બોહોત બરક રખશાં સે થા વો સીવા.
પડી જીસકે સરપર દુપારા કીયા, કહીં તનકા સરકા ઉતારા કીયા.
સફે કાટતી થી વો શમશીર તેઝ, કયામતકા દીન થા કે શીરસતખેઝ.
કહાં વો સીતમગાર બારા હઝાર, કહાં એક દીનકા શેર સવાર.
ગીરાએ થે અહદહમને જો પેહલવાં, પડે થે વો કુતતોંકી સુરત વહાં.
લીખું હાલ ઉનકી શુજાઅતકા કયા, કીયે બારા સોકે સર તન સે જુદા.
જો દેખા યે મયકદને અહદહમ કા હાલ, કહા. સરકો ધુનકર બરાહે જલાલ,
નહી કામ ઇનસાં કા અયસા કરે, જો જરરાર લશકરસે તનહા લડે.
નહીં અયસા ઇનસાન દેખા કોઇ, નહી આદમી હે ફરીશતકા મુજકો ગુમા
કહા તબતો મયકદને અય નવ જવા, હે તુજપર ફરીશતા કોઇ
બતા સેહર તુ જાનતા હો અગર કે કીસતરહ લડતાહે તુ બે ખબર,
કહા સુનકે અહદહમને અય બદ ચકી, યે કુદરત હે અલલાહકી જાદુ નહી,
પયમબરકા હું એક અદના ગુલામ લકબ મુરતુજાહે અલી મેરા નામ
। અયસા મલઉન ઇસ નામસે, કહા અપને લશકરકો દુશનામસે

યે કેહને લગા સબસે વો જંગ જુ, કે ઇસકો હરએક સીમ્તસે ઘેરલો.
ઉતારો શીતાબીસે તુમ ઇસકા સર ન જાએ કીસી રાહસે ભાગ કર.
તો ગયતરસે એકબાર લશકર તમામ, ગીરા સીધા ઘોડું કી લેકર લુગામ.
ગરઝ ફોજને ઉસપે હમલા કીયા. હઝારાં ને તનહાપે નરગા કીયા.
તો અહહમને ઉસવકત દીલમે કહા, તુહે વહદહુ લાશરીક અય ખુદા.
કરૂં અરઝ કયા તુજસે અયઝુલ જલાલ, તુજે આશકારા હે સબ મેરા હાલ.
તમનના હો મુજકો કે અય કીબરીયા નહો કામ કોઇ સીવાએ રઝા.
હયાતે દુરોઝાહે કયદે ગીરાં, મેં ઈમાનસે જાઉ સુએ જીનાં.
જો સખતી મેરે દીલપે ભારી નહો, તેરે સામને શરમ સારી નહો.
કટે સર મેરા જબ ઇલાહી યહાં, શહાદતકા કલમા હો વીરદે ઝબાં
દોઆ કરકે અહહમને ખીંચી જો તેગ, પડા ફોજે કુફફાર પર બે દરેગ.
યહાંતક કીયા કતલ કુફફાર કો, હુવા ખુંકા દરિયા રવાં ચારસુ.
કીયા ઉસને યું ફોજે કાફીરકો ઝેર, દબાતાહે જીસતરહા આહુકો શેર.
યે કરતાથા હરએક બાહમ કલામ, શુજાઅતકા અહહમ પે હે ઈખતીતામ.
ભરા ખુનમે જંગલ ઓર ઝાડીયાં, પડા શોર તબ ફોજકે દરમીયાં
કહીં તનપડાથા કહીં સર જુદા, સરે ખાકથા કોઇ ઘાયલ પડા.
પશેમાંથે અહહમ સે સબ પહેલવાં, કે બેકાર થે સબ વો ગુરઝે ગીરાં
કીયામતકા દીનથા કે વો રોઝે જંગ. કે હરએક કાફીરથા જીનેસે તંગ.
નથા ઝખમીયોંકા વહાં કુછ શુમાર, ખુદા જાને મકતુલથે કંઈ હઝાર.
હુવે કતલ કાફીર હઝારાં વહાં, કે લાશુંસે જંગલ હુવા ખુંફીશાં.
ગરઝ રેહગએ વાંપે કુફફાર નીસ્ફ, હુએ ઝખમ ખાખાકે ફીનનાર-નીસ્ફ.
મેં અહહમકા અહવાલ અબ કયા કહુ ન લીખનેકી તાકત જો કુછ લીખ સકું
ન ખાતેસે રગબત ન પાનીસે કામ, વો લેતા હર વકત અલલાહકા નામ,
તને પાકપર તીનસો ઝખમથે, કોઈ ઇસકી તશરીહ કયુંકર લીખે,
હુવા ચુર જીસવકત ઝખમો સે તન, તો કી ઉસને યાદે ખુદાએ ઝમન,
કીયા મુ સુએ કાબા બેહરે સુજુદ, કહા અયખુદા હો તેરા ફઝલો જુદ,
ઉતરકર ઝમી પરજો સીજદા કીયા, ખુદાવનદે આલમસે રોકર કહા,
કે અયરબ તુ સતતારો ગફફાર હે, તુહી બેકસોકા મદદગાર હે
કટાતાહું મેં સર તેરી યાદમેં, જહાં સે હું જાતા બોહોત શાદમેં.
ઇલાહી હો પુરી મેરી ઇલતીજા, નહો ખોફ ઉમમત કા રોઝે જઝા.
ઈલાહી યેહી આખરી હે દોઆ, કે ઉમમતકો હઝરતકી તુ બખશના.
ઇલાહી બહકકે શફીઉલ ઉમમ, ન દેના તુ ઉમમતકો મેહશરમેં ગમ,
યે કેહનેકો એક લેહઝા ગુઝરા નથા, કે કાટા લઈ તુને સર શાહકા
હુવા સરજો અહહમકા તનસે જુદા હર એક ઝખમસે કલમા જારી હુવા.
હુઈ યે કરામત જો તનસે અદા, તો કુફફારને ડરકે ઉસકો કહા.
સરે શાહ નેઝેપે જીસદમ ધરા, તો મશગુલ રોને મે થોડા
નથે ઝખમ થોડે કે ગરચે ગીને, મગર તીનસો સે ઝીયા દાહી

કહા તબ સવારોં સે મયકદને યું, બજા લાઓ ઉસકો જો મેં કુછ કહું.
કીયા હુકમ ઘોડેકો પકડો શીતાબ, કે હે વો રવાં સુરતે મોજે આબ.
દોડે ઉસકે પીછે બોહોતસે સવાર, ન આયા મગર હાત વો રાહવાર,
યે આખીરકો હયરાન હોકર તમામ, ગયે વાપીસ ઉસજા જહાંથા મકમા.
કીયા ખોફ દીલમેં ફીર ઇસ બાતકા, કે કાટાહે હમને સરે મુરતુઝા.
ચલેં કુચ કરકે બોહોત તેઝગામ, નીહાયત હે અનદેશોકા યે મકામ.
અગર જલદ ઇસ સરકો હમ લે ચલે, મકાતીલકી ખીદમતમેં હાઝીર કરે.
ભી ઈનઆમ લેનેકી ઈજીલત તમામ, કે લેં મુલક ઓર દુખતરે નેક નામ
હુઈ યે કરામત જો તનસે, જુદા, તો કુકફારને સેહર ઉસ્કો કહા.
ચલે અયસે ઘબરા કે વો બદયકી, નહોતે થે ઝીનહાર મનઝીલ ગુંઝી:

ખબર રસીદન ઈનતીકાલે અદહમ બ મુરતુઝા અલી શેરે ખુરા. (૨૬૦)

યહાંકાતો કીસ્સા હુવા ખતમ યાં મદીનેકા સુનીયે ઝરા અબ બયાં.
અબુબકરસે યે નબીને કહા, કે દાવતકી અદહમ કો થી ઈલતીજા
હુવા વકત ખુશએક સારા તનામ નહી આના અદહમ હુવા વકતે શામ.
સાહાબાકો સુનકર તરદદુદ હુવા, કે અદહમકો યારબ હુઈ કયા બલા,
યે મસજીદમેં હોતાથા બાહમ સુખન, કે કમબર સે બોલે અલી જાને મન.
મેં ઈસવકત હું પિયાસસે બે કરાર, હય લબપર મેરે અલઅતશ બારબાર.
દીયા જામ કમબરને ભરકર શીતાબ તો પીનેસે ઉસકે હુવા દીલ કબાબ,
વો પાની લગા તલખ માંનીનદે નીમ, તો સમઝે કે હોતીહે આફત નસીબ.
કહા ઓર લાઓ બોહોત શરદ આબ, દીયા જામ કમબરને લાકર શીતાબ.
પીયા જબ અલીને બોહોત તલખથા, હો જીસ તરહ સે જાકનીકા મઝા.
કહા આજ કુછ ખેર હરગીઝ નહી, ફસાંહે મુસીબત મેં અદહમ કહી.
યે કેહકર વહાંસે અલી નેકઝાત, ચલે જાનીબે મસજીદે બા સીફાત.
વહાંસે વા પોંહચે જો દરવાઝે પર, લહુકી પડી બુંદ બાલાએ સર.
બરાબર ગીરે તીન કતરે મગર, બહા ખુન હઝરત કે રૂખસાર પર.
જો ફેરા વહી હાત રૂખસારપર, પડી ખુનપર આપકી તબ નઝર.
જો દેખાતો મું પર પડા ખુન હે, રૂખે પાકમેં સબ ભરા ખુંનહે,
અલી હોક ગએ રંજમેં મુબતિલા, યે અદહમકોં પેશઆઇ કોઇ બલા.
ચલે વહાંસે રોતે હુવે વો મલુલ, ગએ આગે મસજીદમેં પેશે રસુલ.
કહા સબ મોહમદને અય મુરતુઝા, રૂખ આલુદએ ખુંહે કયું આપકા,
કહા કયા કહું અય રસુલે ખુદા, લગા તલખ પાની જો મેં ને પીયા.
ફીર આયા જબ ઉઠકર મે ઘરસે ઈધર, યકાયક ગીરા ખુન રૂખસાર પર.
મોહમમદને ફરમાયા તબ યે કલામ, નહી ખેર અદહમકી અય નેક નામ.
હુવા આજ બેશક વો બે સર કહીં, ખબર કુછભી અદહમકી મીલતી નહીં
યકીં હે કે વો આજ મારા ગયા, સર ઉસ નામવરકા ઉતારા ગયા,
ગે,કરતે થે યારોંસે હઝરત કલામ, તો રોતેથે અસહાબ સુનકર તમામ.
શોરો ગોગા નદીને મેં થા, કે રોતાથા હર એક છોટા બડા,

કહા ઇબને અમ અહહમે મેહેરબાં, તેરે ગમમેં રોતાહે સારા જહાં.
ચેહીકેહ રહેથે વો એક બારગી, ઉઠી બનકી જાનીબસે એક ગરદસી.
નઝર જબગઈ સબકી ઉસ સીમતકો, કે અચ્છાહે અહહમ જો આતાહીહો.
જો દેખા તો ઘોડા લુહુમેંહે તર, ન આયા કોઈ પુશતે ઝીં પર નઝર.
હે ગીલતાં બ ખું ઓર આંસુવાં, સભી તનહે ઝખમોંસે બસ ખું ચકાં.
યે દેખ ઉસકા અહવાલ ઓર માજરા, લગા ?ખને ઉસકો છોટા બડા.
કે ઈતને મેં ઘોડા કરીબ આ ગયા, નબીકે કદમ પર દીયા સર ઝુકા.
તન ઉસકા થા મજરૂહ ઓર બેકરાર, વો બેચારા રોનેલગા ઝારઝાર
લગા કરને ઘોડા ઇશારાત સબ, મોહમ્મદ સમજને લગે બાત સબ.
કહા તબ મોહમ્મદ ને ઇસદમ પુકાર, કે મારા ગયા અહહમે નામદાર.
યે સુનતેહી એકબાર વો ગુલપડા, કે સારે મદીને મેં ગોગા હુવા,
કહું કયા મોહંમદ કી હાલત જો થી, સહાબાકે દીલપર મલાલત જો થી.
કીયા સબને ઇસતરહકા રનજો ગમ, કે સુનને સે હોતાથા જીસકે અલમ.
વહાં ચાર અહહમકે આએ પીસર. લગે ખાક પર લોટને સરબસર.
હર એક ને કીયા વાં ગેરેબાંન ચાક, હર એક રનજો ગમસે હુવા દરદ નાક
અલી મુરતુઝાશાહે દુલ દુલ સવાર, મુસલ લેહ હુવે ઓર લી ઝુલફીકાર.
કીયા વાંસે દુલદુલકો જલદી રવાં, સુવે દામને દશત ફેરી ઈનાં.
અલી મુરતુઝાકા જો ઘોડા ચલા, તો અહહમકા ઘોડા ભી પીછે હુવા.
વોથી રાત કાલી વો જંગલ બડા, દીખાઈ ન દેતાથા કુછ મુતલકા.
જો કી શાહે દીને બોહોત જુસતજુ, તો મયદાને જંગ આ ગયા રૂબરૂ,
હુવા શાહે અહહમકા ઘોડા રવાં, ચલા તીરકી તરહસે ખુશ ઈનાં,
ગરઝ જબકે પોંહચે વો મયદાનમે, તો કુછ જાનકી આગઈ જાનમેં.
જો દેખા બરસતાહે હર સીમત નુર, બોહોતગીરદ હએ ઉસકે ગીલમાંનો હુર
લીયે હાતમે હવસે કવસરકા જામ, થીં ઉસ લાશકે પાસ હાઝીર તમામ.
બીછીથી જોવાં કુરસીયે ઝરનીગાર, થી ઉસપર અજબ મોતયોંકી બહાર.
જડે ઉસપે થે લાલો હીરે તમામ. હઝારો ફરીશ તોં કા થા અઝદહામ.
ઓર ઉસપર વો અહહમકા લાશા ધરા, મગર ચોંધવી રાતકા ચાંદથા.
બરસતાથા ઉસ દશતમેં બસકે નુર, હઝારોં ફરીશતે થે નઝદીકો દુર.
જીધર દેખો ખુકા થા દરીયા બહા. હર એક સીમત લાશોંસે જંગલ ભરા
પડી લાશપર લાશ ચારોં તરફ, અદબસે ફરીસ્તે ખડે સફ બસફ.
અજબ તરહકી શબથી હય હાતવો, કયામતકા દીનથા નથી રાતવો.
જહાં લાશ અહહમકીથી જલ વગર, વહાં બાદીશે નુરથી સર બસર.
જો કુરશીપે અહહમનેકા લાશા ધરા; ફકત જીસમથા ઉસકા ઓર સરનથા.
હઝારોં ફરીશતે બરાએ નમાઝ, ખડે સફ બસફવો બસદ ઇમતીયાઝ.
કે જા પોહોંચે મુશકીલ કુશાભી વહાં ફરીશતોંકી મજલીસથી કાયમ જહાં.
કહા લાશને ઉસ્સે બાદ અસ સલામ, કે અય શાહ ઝીજાહ આલી મકામ.
કીયાહે મુજેહ જીસ લઇને શહીદ, વોહ હે ઝુંામમેં ઉસતાહે

લકબ ઉસકા મયકહદે અયઝી કરમ, કીયા જીસને સિજદેમેં સરકો કદમ,
ચલારાહ· કનદોરસે તા દો માંહ, તા આયા તેરે કતલકો રૂ સીયાહ.
મગર મેરી તકદીરમેં થા લીખા, મુજેહ કતલ તીશન ગીસે કીયા;
ખુદાકા મેં શુકર લાઉ બજા, કે દફન આપકે હાતસે મેં હુવા.
જનાઝેકી મેરે પડો તુમ નમાઝ, કરો મુજપે દરવાઝા રહમતકા બાઝ,
યે સુનતેહી વાહ શાહે દુલદુલ સવાર, ગીરે અપને ઘોડે સે બે ઈખતીયાર,
ગીરે જબ ઝમીંપરતો બેહોશવો, રહે મીસલે મુરદેકે ખામોશવો.
લીયા ઉનકો હુરોંને ફોરન ઉઠા, દીયા લાકે કવસરકા પાની પીલા;
વો પાની જો મુશકીલ કુશાને પીયા, ગઇ બેખુદી હોશ ઉનકો હુવા.
કહા અય બીરાદર યે કયા હો ગયા, વહાં મુન્તઝીર હએં તેરે મુસતુફા;
બોહોત દેરસે હે તેરા ઈન્તીઝાર, યે કયા હો ગયા હાય પરવર દીગાર.
અગર મેં ભી હોતા તુમહારે કરીબ, અકેલાહી કાફીથા વાએ નસીબ.
અગર મેં તેરે પાસ હોતા યહાં, તહે તેગ હોતે યે સબ બદગુમાં.
ઈસી બાતકા મુજકો અનદોહહે, ઈસી ફીકરમેં જાન હયરાન હે.
અલીસે યે લાશોને સુનકર કહા મુકદદરમેં જો કુછ લીખાથા હુવા.
મુજેહ જલદ કર દફન તુ અયઅલી, કે બસહે યેહી આરઝુએ દિલી.
યે હુરો મલક તક કો હે ઈનતીઝાર, કરો તુમ ઇમામત શાહે નામદાર.
કહા જબ યે ઉસ સાલીકે રાહને, નમાઝે જનાઝા પડી શાહને.
ફરીશતોને જબ કબર તઇયારકી, રખી લાશ ઉસ હુરરે શેહવારકી.
કીયા અઝદફન વો શાહે આલી મકાન, હુવે વાંસે રૂખસત અલયહીસ સલામ
વો ઘોડા જો અદહમકાથા બસ શરીફ, હુવા રાત દીન ઉસલહદકા રફીક.
ગુઝરદીનકો થા દસ્તકા કાડપર, મુજાવર થા સબકો વો દરગાહપર.
ગરઝ સુબહ સાદીક હુઇ જબ અયા, મુનઉવર હુવા નુરસે વો મકાં;
યે કેહકર ચલે શાહ વાલા મકામ, કેલેં ખુંને અદહમકા હમ ઈનતી કામ
ગએ ઉસ તરફકો જીધર થા વો દેશ, કીયા અપના હઝરતનેં રંગીન ભેસ;

અહવાલ શેહરે મદીના શરીફ.

યહાં કાતો કીસસા મેં છોડા યહાં, સુનાઉં મદીને કા અબ કુછ બયાં.
મદીનેં મેં રોના પડાથા તમામ, ફસે થે મુસીબતએ સબ ખાસો આમ.
નબી દરદો ગમસે પરેશાનથે, ઓર અસહાબ જીતને થે હઇરાન થે
હુસેનો હસન આએ રોતે હુવે, ઓર અશકોસે દામન ભીગોતે હુવે.
લીપટ કર યે હઝરતસે ફરીયાદકી, હમે દીજીયે દાદ બે દાદકી.
લગે લોટને વો સરે પાકપર, પરે શાં હુવે સરબસર મુએ સર.
હુવે ગમસે હુસનેન જબ દરદ નાક, કીયા દામને દીલ ફરીશતોં ને ચાક.
હુસેનો હસન ને કીયા જબ ફુંગાં. લરઝને લગે ગમસે કોનોં મકાં.
ઉધર કાંપે લોહો કલમ યકલમ, ઉધર ચશમા કવસરકાથા ચશમે નામ.
હુવા શોર ચવદા તબક મેં તમામ. જો રોએ ઈમામેંન આલી મકામ.
લગે. પુછને હઝરતે નામદાર, કે રોતે હો કયું ઈસકદર ઝારઝાર.

મુસીબતહે અય લખતે દીલતુમ પેકયા, જો એક લૈહઝા આરામ જાતા રહા.
લગે કેહને તબ યે હુસેનો હસન, ગરઝ અરઝ સુનલો બ વજહુલ હસન.
કહાંકો ગએ હંય અલી મુરતુઝા, ચલે પર પતા કુછ ન ઉનકા ચલા.
કીધરકો ગએ શાહ દુલદુલ સવાર, કીધર ચલદી યે સુરતે ઝુલફીકાર.
પીદર ગુમ હુવે કીસ બયા બાનમેં, હંય શેરે ખુદા કીસ નયસ તાનમે,
સુના લખતે દીલસે જો યે હાલ સખત, નબીકા જીગર હો ગયા લખત લખત.
ઉઠે હાથ હઝરતકે બેહરે દોઆ, મેરી શરમહે તેરે હાથ અય ખુદા
મેં હું બેખબર ઓર ઝહીરો અલીમ, ખબરદે મુજેહ અય ખબીરો અલીમ.
યે કેહકર ઝુકે બેહરે સીજદા રસુલ, ખુદાને દોઆ ઉનકી કરલી કુબુલ.
હુવા હુકમે બારીક અય જીબરઈલ, હે સીજદે મેં મશગુલ મેરા ખલીલ.
શહાદતસે અહમદકી દે તુ ખબર, ઉઠા અય મેરે દોસ્ત સિજદેસે સર.
ગએ સુનકે રૂહુલ અમીં શાદકામ, ખુદાકી તરફ સે દીયા યે પયામ.
કે હુકમે ખુદાહે તુજેહ અય રસુલ, ઊઠા સર દુઆમેંને કરલી કુબુલ.
જો મુઝદા સુના એઝદે પાકસે, ઉઠા સરનબીકાં સરે ખાકસે.
ઉઠા સરકો દેખાતોહે જીબરઈલ, દીયા ઉસને પેગામેં રબ્બે જલીલ.
કહા તુમપર અય શાહે વાલા મકામ, હઝારોં દુરૂદો ઓર હઝારોં સલામ,
હુવા તેગે મયકદસે અહમદ શહીદ, હુઈ ઉસ શહાદત સે જનનતમેં ઇદ,
રવાના હુવે સુએ ખુલદે બરી, અલી ને કીયા દફન ઝેરે ઝમી.
હે એક મુલકે કનદુર દો માંહ રાહ, મકાતીલહે કનદુરકા બાદશાહે.
સીપા ઉસકી હે બે હદો બે શુમાર, ચહલ લક પીયાદા ચહલલક સવાર.
બોહોત હએં બહાદુર બડે પહેલવાં, વે સબ ગુરઝ રખતે હંય બેહદનીરાં.
હે એક નીલ ઉસ શેહરકે આસપાસ, બલનદીસે જીસકી ફલકકો હીરાસ.
ઓર ઈસ શેહ કે ગિરદહહંં ચાર કોહ, હે વાં તખત ગાસે શહે બા બીકોહ.
હે એક ઝરદ ઓર એકહે નીલગું, હે એક સબઝ ઓર એક સુરખીમેખું.
કોસોંકા લમબા વોહી કોહ કાટ, બલનદીસે જીસકી ફલક ભીહે લોટ.
હે ઉંસ કોહકે ગિરદ દરીયાએ નીલ, રવાનીમેં જીસકી નહી કાલો કીલ.
હઝારોં બુરજ ઉસકે ઓર ચારદર, સીપાહહએં સો ઉસકેહર એક બુર જપર
હરેક બુરજકે ગિરદ એક નેહરહે, રવાં જીસમેં કીશતી અજબ શેહરહે,
ગનીમોકો હરગીઝ નહીવાં ખતર, ન ખોફે ઉદુ ઓર નદુશમનકા ડર.
હે આરાસતા ઉસકી ફોજે સીપાહ, નમુદાર હર શે સે ઈકિબાલો જાહ.
નીહાયત બડા મુલકે કનદોરહે, ઈસી શહરકા નામ બનદોરહે.
વહાંકા મકાતીલ જોહે શેહર યાર, વઝીર ઉસકે ઓર સીપા બેશુમાર.
હે ઉસકા જો મયકદ વઝીરે કલાં ઉસીને કીયા કતલ અહમદકો યાં,
બીલા જાકે બુજેહલકા ભી પીસર, લીયા કાટ મયકદને અહમદકા સર
મકાતીલકો થા બસકે રનજે દરૂ; લીયા અપની ગરદનપે અહમદકા ખું,
ઊઠાયાથા મયકદને બીડા વહાં, કે લાઉંગા સરમેં અલીકા યહાં.

કહા નીસફ મુલક અપના બખશુંગામેં, ઓર એક અપની દુખતર તુજેહદુગામેં.
વહીં કો ગએ હુએ અલી મુરતુઝા, સર અહહમકા મુઝી શહા લે ગયા.
કીસીસે ન પોંહચેગા ઉનકો ઝરર, અલીકી તરફ સે રહો બે ખતર
મેં હરઆંન ઉસકા નગેહબાનહું, મેં સબ બાદશાહોંકાં સુલતાનહું.
સલામત હય શેરે ખુદા અયરસુલ, સરે મુના ખાતીરકો કીજે મલુલ.
કરો તુમભી તઇયાર લશકર તમામ, મદીનેકા વાકીફહો હર ખાસો આમ.
નબીને સુના જબ પયામેં ખુદા, દુગાના કીયા શુકરકા બસ અદા.
હુવા જીસ ઘડી હુકમે ખતમુલ અનામ, મુસલલેહ હુવે એહલે લશકર તમામ,
કમર બસતાથે જંગપર સરબસર, અબુબકર ઉસમાનો હઝરત ઉમર.
હુવે મુરતુઝાકે પીસર સબ સવાર, દીલો જાંસે આમાદએ કારઝાર.
હુસેનો હસન શાહે વાલા ગોહર, અલીકે દીલ ઓર ફાતમાકે જીગર.
સીવા ઉનકે અમબાસ જાફર અકીલ, જોથે શાહે રાહે ખુદાકે દલીલ.
ઝબીરો અલી અકબરે નામવર, લડાઈ પે તઇયારથે સરબસર.
સીવા ઉનકે ઓર ફોજથી બેશુમાર, હઝારોં પીયાદા હઝારોં સવાર.
જીસે દેખો આમાદએ જંગથા, હર એક પેહલવાં તાકતે ન ગથા.
ન ખાનેકા ધયાન ઓર નપીનેકા હોશ, લડાઇકો હરદીલમેં જોશો ખરોશ.
થે ખનજર ઝબાનેં નીકાલે હુવે, સીપર બોફસે કાન ડાલે હુવે,
બ દીલ કરતે થે જંગકા એહતીમામ, મદીને કે બાશીનદે સબ ખાસો આમ.
સવારાંને પયગમબર અસસીહજાર, કમર બસતાથે સબ પએકાર ઝાર,
વહાં જમકે ડંકા બજા દીનકા, તો લરઝા જીગર રૂમ ઓર ચીનકા.
ચલે કુચ કરતે હુવે રોઝે શામ, દીલેરો તનુ મનદ ફોજે અરબ.
પડા મુલકમેં બસક શોરો ખરોશ, જો કાફીરથે કાફુરથે ઉનકે હોશ.
ઉધરકાતો અહવાલ ઇસતોરથા, સુનો શાહે મરદાંકા અબ માજરા.
અકેલા ચલા વો શહે નેક નામ, ન ખાનેસે મતલબ ન સોનેં સે કામ.
મગર ભુક લગતીથી જબ બેદીયાસ, તો ખાતેથે નાચર જંગલકી ઘાસ.
નમુદારથે સાત કીલએ જહાં, અલી એક હી દમમેં પોંહચે વહાં.
ફીરે હરતરફ શાહે મરદાં અલી, નહી રાહ જાને કી હરગીઝ મીલી
નથે ફારીગ ઇંસ ફીકરસે એકદમ, નજીનેકી ખુશી ન મરનેકા ગમ.
ફીરે હરતરફવો શહેદીં પનાહ, વલેકીંન ન પાઇ કીસી સીમતરાહ.
ખડે હોકે નારા કીયા એક બુલંદ, તો એકબાર કાંપાં વોસબ સોહરબંદ
લગે કેહને આપસમેં વો સબ લઇ, ન આયાહો લશકર અરબસે કહીં.
ચઢે કીલએ પર દેખને દોજવાં, સવાર એક નઝર આગયાના ગહાં.
લગે પુછને ઉસસે વો ના બકાર, કે આયાહે તું કીસલીયે અય સવાર.
તેરા નામ કયાહે ઓર આયા કહાં, બતાદે તેરા કીસતરફ હે મકાં.
હમેં મુદદુઆ અપના બતલાવો તુમ, કોધર આએહો કુછતો ફરમાવો તુમ.
લગા કેહને તબવો બહાદુરવહાં, મેં ઇકલીંમે ઝંગગીસે આયાવહાં.
ફરીસતાદએ શાહ આયાકું મેં, મકાતીલકો પયગામ લાયાહું મેં.

કે હમને સુનાહે બો હોત મોતેબર, અલીકા લીયા કાટ મયકદને સર.
યે સુકનર હીહુવા દીલ બોહોત શાદકામ, કીયા શાહે, મરદાંકા કીસ્સા તમામ.
ઓર એક રાઝ મગ્રીબી અય બાશુઉર, મકાતીલ કો કેહના હે મુજકો ઝુરૂર.
સુના જબ મકાતીલને યે માજરા, બઈના મકાતીલસે જાકર કહા.
મકાતીલ યે સુનકર હુવા શાદકામ, કહા જલ્દ લે આવ ઉસકો યહાં.
કીસી શકલ વો મુંહ દીખાએ શીતાબ, કીયા આતીશે હીજરને દીલ કબાબ.
ઉસે નાવપર લાવ કરકે સવાર, સરે મું ન તાખીરહો ઝીનહાર.
હેં ઝંગી બીરાદર હમારા કદીમ, હરએક બાતમેં હે બોહોત મુસતકીમ.
હમેશા હમારા મદદગાર હે, અભી જાન દેનેકો તઈયાર હે.
હમારા કદીમી વોહે યાદગાર, મોહબબતહે હમસે ઉસે અસતવાર.
હુવા જીસઘડી હુકમ ઉસે શાહકા, વહાં જલદ કીશતીકો વો લે ગયા.
ચડે નાવ પર શાહે દુલ દુલ સવાર, હવાકી તરેહ હો ગએ દમમેં પાર.
ગએ શાહે મરદાં મકાતિલકે પાસ, નજીકો ખતર ન દીલકો હીરાસ
સલામ એહલે મજલીસકો શેહને કીયા, જવાબે સલામ ઉનકો સબને દીયા.
લગે કરને આપસમેં સબ યે કલામ, કે કયા ખુબ ઘોડા યે હે તેઝગામ.
કોઈ અયસા ઘોડા જહાંમેં નહીં, નઅયસા સુનાહે ન હોગા કહીં,
હુવા દીલ મકાતીલકા દુલ દુલપે લોટ, મીલે મુજકો બસથી યેહી દીલપે ચોટ
યે બોલાકે વો બોહોત ખુબ હ, મેરી જાનો દીલકો યે મરગુબ હે,
ઇસે બાંધદે જાકે ઝનજીરસે, બીગડ જાયગા કોમ તાખીરસે,
નહો સાહબ અસ્પકો આગહી, ખબરદાર ઇસમે ન હો કોતહી,
એવઝ ઇસકે ઘોડેકે અએ નેકનામ, મેં દુંગા ઉસે તુસુન તેઝ ગામ.
સુના જબ અલીને યે એહવાલ સબ, કહા કાનમેં જાકે દુલ દુલકે તબ.
ય જીસવકત નારા મેં મારૂં યહાં, તો આના મેરે પાસ ફોરન વહાં.
ન તાખીરહો ઇસમેં કુછ ઝીનહાર, મુજેહ પુશતપર અપની કરના સવાર,
હુવે ઝીનસે આપ જીસદમ જુદા, તો ઘોડેકો લેકર કોઇ ચલદીયા.
લીયા ફાંસ દુલ દુલકો તઝવીરસે, મુકઈયદ કીયા ઉસકો ઝનજીરસે.
અલી મુરતુઝાકા હુવા દીલ ઉદાસ, દીલેરાના બેઠે મકાતીલકે પાસ.
લગે આપ નરમીસે ફીર બોલને, બરાબર જવાહીર લગે તોલને,
મકાતીલસે શેરે ખુદાને કહા, કે તુ શાહ હે મુલકે કનદોરકા.
યે મશહુર હે મયકદે નામવર, અલીકા કલમ કરકે લાયા હે સર.
હુવાહે બોહોત ખબરકો ફરોગ, બતા તુ કે યે રાસતહે યા દરોગ,
મકાતીલ યે બોલાકે અયનેકઝાત, નહી ઈસમેં કુછ દરોગ ઇસમેં સચચીહે બાત
અલીકાજો ઇસને કીયા સર જુદા, તો મંયને યે ઇનઆમ ઉસકો દીયા.
કીયા નીસફ ઈસલામકા બાંદશાહ, કરૂં અપની દુખતરસે મેં ઉસકા બયાહ.
કહા શાહે મરદાંને અય બે ખબર, તેરે મુલકકો હે નીહાયત ખતર
કરેગે રસુલે ખુદા તુજસે જંગ, તુ આ જાએગા ઝીનદીગાનીસે તંગ
ખતરહે શબો રોઝ ઇસ શેહરોંકો, નહીં દેર અલલાહકે કેહરકો.

અગર તુ કહે મુજસે અય બાદશાહ, બુલાઉં યહાં જલદ અપની સીપાહ.
મેં નામા લીખું સુએ ઈકલીમે ઝંગ, ચલી આએ સાથ ઉસકે ફોજે ફરંગ.
કહા યે મકાતીલને અય મેહરબાં, નહીં હે કમી ફોજકી કુછ યહાં.
નહીં ગમમોહમ્મદ અગર લાએં ફોજ, મેરી ફોજહે એક દરીયાકી મોજ.
તુહે મેહરબાં ઓર મેરા રફીક, નહી કોઇ દુનયામેં તુજસા શફીક.
અલીકે લીયે ફીર મગાઈ શરાબ, હુવા ખસમસે દીલ અલીકા કબાબ.
બીછાઇ ફીર એક કુરસીએ ઝરનીગાર, જડે ગિરદ ઉસકે દુરે શાહવાર.
અલીસે કહા જામે મય પીજીયે, કબાબ ઉસકે હમરાહ ખાલીજીએ.
યે સુનકર કહા દીલમેં યા ઝુલજલાલ, ખુરો નોશ અયસા કહાંહે હલાલ.
યે કુરસીહે ઝેબા બરાએ નબી, મે ઇસપર ન બેઠુંગા હરગીઝ કભી.
મગર કોઇ હીલા કરૂં જાહસે, વો હો જાએ સાફ કીસી રાહસે.
અલીને કહા સોચકર કયા કહું, મેં બેચારા બીમાર શશમાહ હું.
હકીમોંકો કયા દુંગા ઇસકા જવાબ, યહાં થા ન ચખના શરાબો કબાબ.
તેરે રૂબરૂ અય શહે નામદાર, મેં કયા બેઠું બાલાએ કુરસીએ ઝર;
અદબસે યે હે દુર અય શેહરે યાર, રીવ ઈસકે દીલકો ભીહે ના ગવાર.
કહા શાહને સુનકે અયનામવર, તેરી બાત સનજીદાહે સરબસર
અલીને કહા અય શહે ને કબુ, સરે શાહ મરદાં જો મંગવાએ તુ.
ગર શાહે મરદાંકા હોગા વો સર, તો પેહચાન લુંગા ઉસે સરબસર
સુની જબ મકાતીલને યે ગુફતગુ; કહા સરકો લાવો મેરે રૂબરૂ.
જો સરલાકે રખખા ગયા સામને, લગે શાહે મરદાં જીગર થામને
હુવે સરબઝાનુ વો સર દેખકર, નીકલને લગા સુસે દરસે જીગર
જો થા જાનપર સદમએ બે કીયાસ, સફર કર ગએ સારે હોશો હવાસ,
અલી હોગએ ઈસકદર મુઝમહલ, કે સીને સે આયા શહે નામવર.
બલાકા અલમ દીલમેં ઘર કર ગયા, કીયામતકા માતમ અસર કર ગયા,
કહા યે નહીં શાહ મરદાંકા સર, સરે ગેરહે અય શહે નામવર,
યે મયકદને કયસા કીયા તુઝસે કેદ, તુ સૈયાદ હોકર હુવા ઉસકા સેદ,
યેહી તુજસે કેહતાકું અય નામદાર, ન દે મુલકો દુખતર ઉસે ઝીનહાર,
સુના જબકે મયકદને યે માજરા, કે આયાહે એક આદમી ઝંગકા,
મકાતીલસે કેહતા હે યે બાર બાર, અલીકા યે સરહે નહીં ઝીનહાર,
લગી આગ મયકદકે તનમેં તમામ, ઉસે હો ગયા ઝેહર અશરતકા જામ.
કહા અયસા કઓન આયગા અય ખુદા, કે યું બનદે કો રૂસવા કીયા,
કીયા મંયને સરકો અલીકે કલમ, મેં કેહતાહું સચ અપને સરકી કસમ.
યેહીહે સરે શાહે ખયબર કુશા, ખબર ઇસકી તુજકો નહી મુતલકા,
કહા ફીર અલીને કે અય બદ ગુહર, તેરી બાત હે બેહુદા સર બસર.
યે કાઝીબ તેરા કોલ હે સબ ફરેબ, નહી તેરી બાતોકા ઝરરા ફરોગ.
જો બાતેં હએં તેરી વો સબહૈ ખીલાફ. તુ બકતા નહી ગેર લાફો ગુઝાફ.
અલી તુને દેખા નહીં હે કભી. જો દેખે તો ગુમહોં તેરે હોશભી.

વો એક કોહ રીફ્અતહે તુ કાહહે; વો શેરે ખુદાહે તુ રૂબાહ હે.
કીસી તરહ મુમકીન નહી ઝીનહાર, કે ખરગોશ સે શેરકાહો શીકાર
કે ગેરોંકા સર કાટ લાએ શગાલ, તેરી બાતપર હે તઅજજુબ કમાલ.
યે સુનકર ગઝબનાક મયકદ હુવા, શહેદીં કે સીનેકો ઝખમી કીયા.
ભરા કેહરમેં ફીરતો શેરે ખુદા, પકડ હાથકો ઉસકે ઝટકાદીયા.
ચહુલ લાહકા ઝોર શાને ખુદા, કીએ હાથ શાને સે ઉસકે જુદા.
પડા એક ઘુંસા જો બાલાએ સર, દિમાગ ઉસકા ટુકડે હુવા સરબસર.
ગઝબકાથા દસતે શહે અરજુમંદ, હુવે સબ જુદા દસતો પા બંદ બંદ.
જો ગરદન પકડ કર ઝુકાયા બઝોર, તો ઝાંકા સીતમગારને રૂવે ગોર.
જો ટુકડે હુવા સરતો સબ દેખકર, લગે પીટને દોનોં હાથું સે સર.
હુવા શેહરમેં એક મેહુશર બપા, ઝમીં કાંપી ઓર ચરખ થરરાગયા.
ચલાને લગે લોગ તેગો સીના, યહાં એક અલી વાં હઝારોં જવાં.
કહાતબયે અય ખાલે કે દોસરા, બજુઝ તેરે હામી નહીં દુસરા.
યે કેહકર જો તલવાર લી મીયાનસે, ઉદુ હાથ ધોને લગે જાનસે.
હુવા જીસકી ગરદનપે ખંજર સતાગ, સર ઉસકા લીયા એક દમમે ઉતાર
સરો તનકો બાહમ જુદા કર દીયા, ઝલાલતસે સબકો રિહા કર દીયા.
હર એક ઝરબમેં કહીં પહેલવાં, થા ચારોં તરફ ખુંકા દરીયા રવાં.
કીયા શાહે મરદાંને એક કતલે આમ, જો ના કામ આયા કીયા ઉસકા ~~કામ~~
કીયે સાત હમલે દમે કારઝાર, ગીરે સર લઇનોંકે સતતર હઝાર.
મકાતીલ ન આકર મુકાબીલ હુવા, દીલાવર, કી હયબતસે બે દીલ હુવા.
કહા ઝંગગી અચ્છા મેરા દોસતથા, અયાં મગઝથા ઓર નીહાં પોસતથા.
ગઝબકા જવાંહે બલાકાહે ઝોર, બોહોત દુર દુર ઇસકાહે ઝોર શોર.
કોઈ જાકે પુછે કે અય પેહલવાં, તેરી કયા ગરઝહે જો આયા યહાં.
હમે સરદભરકર યે બોલે લઈં, ખતા કયાહે જો તુ હુવા ગરમકીં.
તેરા નામ કયા હે તેરા કામ કયા, નદેગા હમેં અબભી આરામ કયા.
અલીને કહા હેફ અય એહલે શર, અભીતક નહીં તુમકો મેરી ખબર.
ન ઝંગીહું મેં ઓર નહુમેં અમીર, મોહંમદકે દરકા રહું અદના ફકીર.
ન હુમેં સીપાહી નહું પેહલવાં, મોહમ્મદ કી દેવડીકાહું પાસબાં,
યહાં સર જો આયાહે અય એહલે કીં, વો અહદ્દમકા સરહે અલીકા નહીં.
અલીકા મેં ભાઇ હું ઓર યારહું, મોહંમદકા એક કફેશ બર દારહું.
દીવઝ લેને આયાહું મેં શાદ શાદ, યેહી મુદ દુઆહે યેહીહે મુરાદ.
જો કુશતા હુવા અહદમેં નામદાર, મકાતીલકા સર મેંભી લુંગા ઉતાર.
જો આયા ઉદુકે મુકાબીલ હું મેં, ઇલાહી મકાતીલકા કાતીલહું મેં.
કહાં છુપગયા મયકદે પુર ગુરૂર, કોઈ ઉસકો લે આવ મેરે હુઝુર.
વોહી મુદદઇ હે ખુદાહે ગવાહ, કરૂં કતલ ઉસકો બહાલે તબાહ.
મેરી ફોજભી આ રહીહે યહાં, મોહંમદનબી ઓર અલી પેહલવાં

અલીકે જો અઠઠારા ફરઝંદ હય, જીગરપારા હંય ઓર દીલબંદ હંય.
દીલો જાંસે આમાદાહંય જંગપર, વો તોડીંગે ઇન્કિલેઆકો સરબસર.
અગર ઝીન્દગી અપની મનઝુરહો, તો દીલસે મોહમ્મદકા કલમા પઢો.
કરો દીનો મઝહબ હમારા કુબુલ, કરો હમસે મીલલત નહો તુમ મલુલ.
ખુદાકે લીયે કુફરસે તુમ બચો, ખુદા ઓર મોહમ્મદકા કલમા પઢો.
અગર તુમ કરો ઉઝર ઇસબાતમેં, કરૂં કતલ તુમ સબકો એક રાતમેં.
ન જાનો કે હું મે અકેલા જવાં, મેરે સાથ હે ખાલિકે દો જહાં,
ઝરા ગોરસે દીલસે સુનો મેરીબાત, ન પાઓગે ઝીનહાર મુજસે ન જાત,
યે સુન કર લઇનુકો તેશ આ ગયા, લગે કેહને આપસમેં વો બે હયા.
અરે કયા ખડે દેખતેહો યહાં, ઉતારો સર ઇસકા કરો ખુંરવાં.
યે કેહકર વો કાફીર લઈ એકબાર, લગે કરને હર સીમ્તસે કારઝાર.
લગે ગુરઝ ઓર તીર ચલને તમામ, હુવા શાહકે ગિરદ એક અઝદહામ.
વો ખંજર બરાબર ચલાને લગે, હયેક સીમ્તસે તીર અને લગે.
ઇલાહી કયામતથી યા હરબથી, સીનાંપર સીનાં ઝરબપર ઝરબથી.
બલાકા થા બારાને તીરો તબર, ફટે જાતે સાફ બખરે સીપર.
કીયા તેગકો શાહને જબ અલમ, તો હોને લગે સર બરાબર કલમ.
ગલે પર રવાં ખંજરે આબગું, ગલીકુંચા જારીથા દરીયાએ ખું.
જો તેગે અલી ગરમ પુરખાશથી, જીધર દેખીયે લાશપર લાશ થી.
ચડે ખોફસે ગરક બાલાએ ચરખ, ધુંવા બનગયાથા સરાપાએ ચરખ.
અલીસે યે કેહને લગે બદનીહાદ, તું આદમી ઝાદ યા દેવઝાદ.
ફરીશતાહે તુ યા પરીઝાદહે, હમારે લીયે એક જલલાદહે.
ન ખાતાહે તુ ઓર ન પીતાહે તુ, ખુદા જાને કીસ તરહ જીતાહે તુ.
હે જાદુગરી યા કરામત હે, જો લડને મેં મશગુલ દીન રાતહે.
કઝાભી તેરે પાસ આતી નહીં, તુજેહ મોતભી મુંહ દીખાતી નહીં,
સરે મુ નહીં ખોફે દુશમન તુજેહ, નહીં કાટતી તેગ કતઅન તુજેહ.
બતાને મે હે નામકે નંગ કયા, ન ઝીનહાર નામ અપનાહમસે છુપા.
કસમ તુજકોદેતે હએં અય નામદાર, ખુદાકે લીયે નામ કર આશકાર.
યે સુનકર અલી મુસકુરાને લગે, હંસે ઓર ઉનકો રૂલાને લગે.
કહા તુમહો સબદુશમને નંગો નામ, અલી જીસકો કેહતે હંય મેરાહે નામ.
જીમે ખલક કેહતીહે શેરે ખુદા, યે સુનલો વોહે નામ નામી મેરા.
મેરે નામસે તુમભી આગાહહો, મે હુ શેર તુમ મીસલે રૂબાહ હો.
મેં તય કરકે આયાહું રાહે દરાઝ, બોહોત મેં ને દેખે નશેબો ફરાઝ.
મેં દેતાહું તુમકો કસમ બારબાર, સીતમ મેં ન કરના કભી ઝીનહાર.
સુના જબ લઇનોંને હયદરકા નામ. ખુશીસે લગે કુદને વો તમામ.
ઉઠા શોરો ગુલદર તરફ જાગજા, મકાતીલસે જાકર કીસીને કહા.
૩ અય બાદશાહે ઝમીનોં ઝમાં, ખુદા તુજપે હે ઇનદીનો મેહરબાં.

તુજેહ ચાહીયે શુક્રે પરવર દીગાર. કે આયા જાલમેં યું શીકાર.
લઈને સુના જીસ ઘડીયે કલામ, કહા ઘેર લો જાકે લશકર તમામ.
અભી જાકે ગરદનમેં ડાલો કમંદ, કરો ઉસકો ઝનજીરસે પાએ બંદ.
ગીરફતાર કરલો ઉસે બે હીરાસ, અભી જાકે લાવો ઉસે મેરે પાસ
સુના જબયે હુકમે શાહે નામદાર, હુઇ ફોજ આમાદએ કારઝાર.
કરે કયામેં જાહો હશમકા શુમાર; ફકત પીલથે ઉસકે બારા હઝાર.
ઓર અસસી હઝાર ઉસમેં થે તિરઝન સીવા ઉનકે લાખો થે શમશીરઝન.
નથા ફોજે કુફારકા કુચ શુમાર, ચેહલલક પીયાદા ચેહલ લક સવાર.
ઉઠી ગરદ ચારોં તરફસે કમાલ, ફલકપર હુવા મેહરકો ભી ઝવાલ.
પડા હરતરફ ગલ ગલા ઓર ગરીવ, હવાકી તરેહ ઉડ ગએ જીનનો દેવ,
પહાડ ઓર જંગ ભી થરરાગએ, વુહુશો તુયુર ઉસસે ઘબરાગએ.
કહા શાહને સુનકે યે ગલગલા, તુ રખ્યો મેરી આબરૂ યા ખુદા.
તુ માલીકહે હરએકકા ઝુલ જલાલ, હે દીકત મુજેહ ઓર મુશકીલ કમાલ.
સીવા તેરે અબ કઓનહે મેહરબાં, હીફાઝતમેં તેરી હએ મબ ઈનસોઝન.
મદદ કર તુ ઈસવકતમેં યા કરીમ, કે હે ઝાત તેરી ગફુરૂર રહીમ
ન ભાઇ યહાં હે ન અપના પિદર, સીવા તેરે અબ કઓન લેગા ખબર.
બહર હાલ ઈઝઝત તેરે હાથહે, કે ફતહો ઝફર તેરે હાથ હે.
હુંય સબ નાતવાં ઓર દાનાહેતુ, હય નાદાન સબ ઓર દાના હે તુ.
અલીને જોકી હકસે યે ઇલતીજા, ઉસી વકત હાતીફસે આઈ નીદા.
કે અબહે યેહી હકમેં એઝદ તઆલ, તુ લડ સાથ ઈનકે નકર કુછ ખ્યાલ.
નીદાઆઈ અય દોસ્ત અય મેહેરબાં, તુ ઈસ ગમમે હરગીઝ નહો નાતાવાં
અગરચે યે લાયાહે લશકર તમામ, મગર ફતહ દુંગા તુજેહ લા કલામ,
યે સબ ફોજહો જાયગી ઉસકી ફોત, તેરે હાતસે હે મકાતિલ કી મોત.
ખુદાકી હો જીસ પર કરમકી નઝર, નહી ઉસકો દુશમનકા હરગીઝ ખતર
તેરે ફઝલસે સારી બાતે બન આએં જોહોં લાખ દુશમનતો સબ ભાગ જાએં
કરે મેહિર જીસ શખસપર કાર સાઝ દોઆલમમેં કયુંકર નહો સર. ફરાઝ.
સુની જબ અલીને યું ગયબી નીદા, કીયા શુક્રકા તબ દુગાના અદા,
કીયા વકતકો અપને સરફે નમાઝ, કીયે લાખ સીજદે કે અયે બે નીયાઝ.
નમાઝે દુગાનાહી પડતેથે શાહ, કે ઝાહીર હુઇ સબવો ફોજે સીપાહ,
હુવે હમલા ઝન ખીંચ શમશીરો તીર, સવાર ઓર પીયાદે અમીરો વઝીર.
હરએક સીમતસે સબને હમલા કીયા, કે આતીહે સુરજપે જયસી ઘટા,
મકાતીલકે લશકરકો થા યે હીરાસ, કે બાકી ન થે સબ કે હોશો હવાસ.
હુવા કતલએ મુલક કનદોરમે, હુવા ખુરવાં શેહેર બનદોરમે,
યે આઇ નીદાએ ખુદાએ જલીલ, ખડા કયાહે ઈસ જાપે અય જીબરઈલ
મેરે દોસતસે હુંય મુકાબીલ ઉદુ રવાં નેહરકી તરહસે હે લહુ,
અકેલા અલી પેદલવાં હે જહાં, ધીરા દુશમનો બીચ ઈસવકતવાં.

મલાયક યહાંસે તુલે દસ હજાર, અલીકી મદદ કર, કે હે વકતે કાર,
કરો ઉસકી ઈમદાદ ગયબીં શીતાબ, ન હોવે દોસતકો ઈજતીરાબ.
યે સુનકર ફરીશતે ખુદાકા કલામ, ચલે ચઢકે ઘોડોં પે હો તેઝગામ,
દીયા જાકે હકકી તરફસે પયામ, કે અય શેરે મરદાં હો તુજપર સલામ.
હુવા હે હમેં હુકમ અબ જંગકા, કે હેં હરબમે કામ હર રંગકા.
કહાહે ખુદાને સુનો ગોરસે, કે ખાતીર રખો જમઆ હર તોરસે,
ખુદાને યે ભેજીહે ગયબી મદદ, કે કરતે હએં કુફફાર અબ તુજસે,
તુ ખાતીરકો રખ જમઅ અય બાદશાહ, ફરીશતોંકી આઇ હે ફોજે સીપાહ.
યે સુનકર અલી બસ હુવે શાદમાં, બજાલાએ શુકરે ખુદાએ જહાં,
જો કરને લગી ગેબકી ફોજ જંગ, તો કુફફાર સબ આએ જીનેસે તંગ.
કહા સબને બાહમકે અબ કયા કરેં, મુના સીબતો યેહે કે ધાવા કરેં,
કે એકબાર વાં સબને હમલા કીયા, હર એક સીમ્તસે શેહપે નરગા કીયા.
વો તલવારેં લેલે નીકલને લગે; હર એકકી તરફ તીર ચલને લગે,
કોઈ ડાલતાથા વહાંપર કમંદ, કોઇ ગુરઝસે દે રહાથા ગુઝન્દ.
હુવે તેશસે જબ અલી બેકરાર, વહી ખીંચલી મયાનસે ઝુલ ફીકાર,
દીલે પાકમેં આયા જીસવકત જોશ, અલીને કીયા મીસલે દરીયા ખરોશ,
ઓર એક નારા મારા બનામે ખુદા; કે થરરાગએ જીસસે અરઝો સમાં
પડા દોનું આલમમેં એક તેહલકા, ઝમી આમમાંકો હુવા ઝલઝલા,
ગીરે સુનકે બેહોશ કુફફાર સબ, કોઇની મ બીસમીલ કોઈ જાંબલબ.
ગીરા કીલઆ સબ ઉસકા કુલઝાતકા બનાથા જો કનદોરમેં ઘાતકા,
હર એક ચાહકા પાની આયા ઉમલ, ગીરે ઓરતોં કે શીકમસે હમલ.
જો જંગલમેં થે શેર થરરા ગએ બહાઈમ પહાડોમેં ઘબરા ગએ,
જો દુલદુલને હયદરકા નારા સુના, નીહાયત હી બેચેન વો હો ગયા.
વહીં ઉસને ઝનજીરકો તોડકર, ઉઠે અસતમલસે વો મું મોડકર,
ગયા વાંસે દુલ દુલ બસુએ અલી, તો કુફફારકો ફીકર પયદા હુઈ,
પકડને કો જો ઉસકે પીછે ગયા, વહીં ઉસકો દુલ દુલને ઝખમી કીયા,
બદનપર લગી જીસકે દુલદુલકી લાત, મરાહી ગીરા બીન કીયે મુંસે બાત.
ઈસી તરહ વો બદલાઈ નાબકાર, ગએ સબ જહનનમકો બારા હજાર,
યહાંસે વો પેશે અલી જબ ગયા, કદમ ચુમકર ગીરદ ફીરને લગા.
હુવા ઉસ્પે કુરબાન વો તીન બાર, કીયા અપને ઉપર અલીકો સવાર,
હુવે ઝીનત અફઝા જો રેહવાર પર, ગીરે બરકકી તરહે કુફફાર પર.
કીયા સબ ફરીશતોં ને હમલા વહાં, કે હસતીસે કુફફાર હોં બેનશાં,
પડીથી હરએક સીમ્ત લાશોં પેલાશ, અજલ કરતીથી કાફીરોંકી તલાશ,
જો લી શાહે મરદાંને ફીર ઝુલફીકાર, કીયે કતઆ એક દમમે સર એક હજાર,
અલીસે જો દમભર લડાઈ હુઈ; તો સબ કાફીરોંકી સફાઈ હુઈ.
હએ શેરે ખુદાયે શુજા અત હે યે, નહીં હે લડાઈ કયામતહે યે,

લડાઈકા કયુંકર હોં મુજસે બયાં, કે હે લાલ ખામે કી ચાંપર ઝબાં.
હુઇ શામ ઔર જબકે સુરજ છુપા, તો વાપીસ ગયે વાંસે વો બેહયા,
બેઠાંઓ મકાતીલને સબ જંગ જુ, વઝીરોંસે અપને યે કી ગુફતગુ.
મૈં હયરાન હું યે મુસીબતહે કયા, લડાઈ હે કયસી યે આફત હે કયા,
ફરીશતાહિ યાજીન હે વો નવજવાં, ભલા ઈતની ઇનસામેં તાકત કહાં.
તઅજજુબ નહીં હો ફરિશતા અગર, કે તનહા કીયા મુલક ઝેરા ઝબર;
બતાવોતો મકતુલ કીતને હુવે, કહો તો કે કીતને હાય ઝખમી હુવે
કહા તબ વઝીરને અય શેહર યાર, નથા આજકી જંગમે કુછ શુમાર,
હુવે કતલ છે લાખતો પેહલવા, હંએ ઝખમી કઇ લાખ બેશકવહાં,
કીયાથા ગુઝારીશ કે અય બાદશાહ, જરા ભી નકી ઉંસપે તુને નીગાહ,
કીયાથા ઉસી વકત મેને બયાં, કે દુશમનહે તેરા કોઇ બે ગુમાં.
હુવા મેરી બાતોંસે જબતુ મલુલ, જો લડતા નહીં દીનકર અબ કુબુલ.
ઉસે કેહતે હંય સબ અલી મુરતુજા, કોઇ ઉસસે જાં બરહો મુમકીનહે કયા,
મોહમ્મદકે ઘરમેં હેં યે પેહલવાં, કીયે હંય બોહોત કતલ ઇસને જવાં
હંય બેકાર સબ તીરો તેગો તબર, અલી પર ન હોગા કોઇ કારગર,
નામાના હમારા કહા તુને શાહ, કીયા હાય હથ સબકો આખીર તબાહ.
વો મયકદ તેરા મોતકદહે કહાં, બડા જોર આવર બડા પેહલવાં,
મુકાબીલ કર ઉસકો અલીકે ઝરા, કે વો ભીતો પાએ ખુશીકા મઝા,
ગએ ભુલ મયકદકી બાતો પે યુ, ન સમઝે જમાનેકા ખુબો જબુ.
કહાયે મકાતીલને ફીર કરકે ગોર, નથા મુજકો માલુમ યે ઝુલમોઝોર,
મગર ખેર જો કુછ હુવા સો હુવાં, કીસીતરહ વાપીસભી વો જાયેગા.
કહો ઉસસે જાકરકે અયનકઝાત, તુદે શેહરકો અબ હમારે ન જાત,
ફકત હમતો લાએથે અદહમકા સર, કીયે કતલ તુને તો લાખોં બશર.
હુવા હમસે જો કુછકે રોઝે મુસાફ, બરાએ ખુદા કરતુ ઉસકો મઆફ,
કહી તબ વજીરોને અય નેકનામ, કહીંગે તેરા સુબહ ઉસસે પયામ,
દબિરકાતો અહવાલ ઇસ તોરથા, સુનો ઉસતરફકાભી તુમ માજરા.

અહવાલે હઝરત અલી (૨૯૦)

અલીકો કઈ દીન જો લડતે હુવે, તો ઝખમ ઇનકે તનપર કઈ સો લગે.
બ જુઝ હકકે કોઈ યગાના નથા, મોયસ્સર વહાં આબો દાના નથા.
જહાં પર લડાઇકા સામાનથા, હઝારોહી લાખોંકા ઘમસાનથા,
ખડાથા વો તનહા બીયાબાનમેં, અકેલા વો લડતાથા મયદાનમેં.
કહું કયા મેં ઉસ શેરકા માજરા, કીસીકા ઉસે ખોફ ઔર ડર નથા,
શબોંરાઝથા જંગમે બે હીરાસ, નહોતા થા હરગીઝ કભી વો ઉદાસ.

હુઈ સુબહ સાદીકા ઉઠા સબ હીજાબ, નીકલ આયા પરદેસે ફીર આફતાબ,
ઉઠે સરબસર લોગ સોતેહુવે, દરખતોં પે ભી જાનવર બોલ ઉઠે.
ગરઝ શાહને ફિર તયમમુમ કીયા, દુગાના કીયા સુબહ કા તબ અદા.
કીયા યાહરીર એજદે પાકકો, કે ઉસકાહી હે આસરા ખાકકો,
મેરી આબરૂપર તુ રખના નીગાહ, તેરાહી ભરોસાહે શાએ પનાહ.
હુઝુરે ખુદાકરકે યે ઇલ્તીજા, ઉઠા જંગકો ફીર વો શેરે ખુદા,
હુવાફીર શીતાબા વોદુલદુલ સવાર, પહેનકર ઝરાહ ખીંચકર ઝુલફીકાર.
કુદાકર વો ઘોડે કો એક આનમેં, મુકાબીલ હુવા જાકે મયદાનમેં,
લઈ નોંકો જીસદમ નઝર યે પડા, કે હંય માઈલે જંગ શેરે ખુદા.
લગે કેહને બાહમ પરેમાંહંય હમ, ખરાબો પરેશાનો હયરાંહંય હમ,
કીસી તરહકી ઉસકો દેહશત નહીં, હમે ઉસ્સે લઢને કી તાકત નહીં,
ફીર ઉન સબને અફસરસે જાકરકહા, હે આમાદએ રઝમ શેરે ખુદા
કહોતો કરેં ઉસસે યે ઈલતીજા, કરો અફુ અબતુમ હમારી ખતા.
બોહોત પેશકશ કરકે લાલો ગુહર, ખુશામદ કરેં ઉસકી હમ સરબસર;
ઉસ અફસરને સુનકર દીયા યે જવાબ, કે બેહતરહે તુમજાવયાંસે શીતાબ,
બહર તોર દીલ જુઈ ઉસકી કરો, વો જીસતરહે રાઝીહો રાજીકરો,
યે ઝગડા, કીસી તરહ યાસે મીટે, કીસી તરહ સરસે યે આફતટલે.
ગએ સુનકે સારે અમીરો વઝીર, કહા જાકે હયદરસે અય દસતગીર,
પઝીરા કરો જો કે કેહેતે હંય હમ, ઓર ઇસ ઓહદપર આપખાએ કસમ.
કે મયકદ જો લાયાથા કાટ એકસર, નથી ઈતિતીલા ઉસકો વો થા બે ખબર,
હુવે એક સરકે એવઝ અય જવાં, કઈ લાખ કતલ ઇસ જગેહ પેહલવાં
હમેં અબના બરમદ યું કીજીએ, નણીસે કહો સુલહકર લીજીયે,
ઝરો લાલ લીજીએ કુછ ચાહીયે બસ અબ ઘરકો તશરીફ લે જાઇયે.
ખતા અબ હમારી તુ કરદે મઆફ, નરખ દીલમેં તું હમસે કસદે મુઝાફ,
યે જબ હાલ શેરે ખુદાને સુના, તો ઇન આલીમોંકો યે સાફકેહ દીયા.
કે અય કાફીરાંને ન હુસત શઆર, કીયા તુમને કતલ અહદમે નામદાર,
ન દરકારહે મુજકો લાલો ગુહર, મેં જીતાન છોડુંગા તુમકો મગર.
મેરી બાતકો ગરકરોગે કબુલ, નહોગે કીસી તરહસે તુમ મલુલ,
કરો શોકસે બાદશાહી મુદામ, ગરઝ દોસતસે ઓર નદુશમન સેકામ
જો મેરે કહેકો બજાલાવ તુમ, હર એક તરહે આસુદગી પાવતુમ,
કહા સબને મીલકરકે ક્યાહે વો બાત, કે જીસબાતસે હો હમારી નજાત.
કહા શાહને તુમસેહે યે સવાલ, કરો લાતો ઉઝઝાકો તુમ પાએમાલ,
વો હંય જીતને બુતખાને બનદોરમેં, નરખખો તુમ અબ મુલકે કનદોરમેં
ઉને અપને હાતોંસે તોડો મગર, કરો ઉસજગેહ તુમ બિના હકકાઘર,
કેહો બાંગ, સલવાત ફીરયાં સદા, ઇમાનત કરેં યાં રસુલે ખુદા.
પઢો દીલસે કલમા નબીકા મુદામ, કહો બાંગ સલવાત તુમ સુબહો શામ,
ઝુબાં પર રખો અપને નામે ખુદા, રહો લાતો ઉઝઝાસે હરદમ જુદા.

તુમારે તરીકે પે ચલતે રહો, નમાઝેં પડો ઔર રોઝે રખો,
નહીં હકકી રેહમતમે કુછ ગુફતગુ, કે કુરઆંમેં આયાહે લાતકનતુ.
જો ઈસ મેરે કેહનેકો લાવો બજા, ઈસી વક્ત જાઉં વતનકો ચલા;
જો મનઝુરહો તો કહો સાફ સાફ, કે મેં ખુન અહહમકા કરદું મઆફ,
અગર માનો બેહતર તો ચુંદો જવાબ, નહીં તો ફીર ઈસ તેગસે લું હીસાબ.
યે મત જાનીયોં મેં અકેલાહું યાં, કરેગા અભી ખુંકા દરીઆ રવાં.
અકેલાહું ગરચે મેં ઈસ આનમે, ખડા હું લડાઈ કે મયદાનમેં.
મગર અય મદદગાર મેરા ખુદા, ન તન હાઈકા મુઝકો ગમહે ઝરા.
સુના જબકે કુફફારને યે કલામ, હુવે જંગકે વાસતે તેઝ ગામ
કોઈ લેકે નેઝા ચલાને લગા, કોઈ ગુરજ સરપર ઉઠાને લગા.
કીસી હાતમેં નંગી તલવારથી, યેહી ઉનકી આપસમે ગુફતારથી;
ઈસેજીતા અબ યાંસે જા ને જોદો, યે બેહતરહે જા તુમ ઈસે મારલો.
યે કહેકર વો કુફફાર સબ એકબાર, હુવે હમલા આવર સુએ નાસદાર,
હુવા શોર ચારોં તરફ હશરકા, ઉઠા મુલકે કનદોર મેં ઝલઝલા.
તોફીર શાહે મરદાને લી ઝુલફીકાર, જુદા કરદીયે તનસે સર સો હજાર,
કે ચલતીથી જીસવકત તેગે દોસર, તો હતી થી દુશમનકા ખુને જીગર.
કયામતકા દીન થા વો અય નેક ખો, તને શાહપર ઝખમથે સાત સો.
હુવા શાહકા જબકે ઈસિજા યે હાલ, કીયા દમમેં કુફફાર કો પાએમાલ.
જબ એક નારા મારા બહુકમે જલીલ, સરે ખાકપર કાંપ ઉઠા રૂવે નીલ.
હુવે સુનકે બેહોશ સબ જાનવર, મકા તીલકાભી ફટ ગયાથા જીગર;
જહાં તકકે થે બેહરોઝર કોહસાર, ગીરે બરઝમી પર વો સબ એકબાર.
થે ઈસ દશતમેં જીસકદર દેવ ફીલ, જીગર ઉનકે ફટકર હુવે ખીલ ખીલ,
હુવે સુનકે બેહોશ સારે લઈ, ગઈ અકલ ઉનકી કહીંસે કહીં.
હુઈ હઝદા આલમકે દીલમે ધડક, ઔર આએથે ચક્કરમેં સાતું ફલક.
ઝનો મરદકો ખોફયે છાગયા, મરે કીતને કીતનોકો ગશ આ ગયા.
ખડે થે જો નજદીક ચારો પહાડ, ઉનેં ઈસ તનજલુલને ડાલા ઊખાડ,
પડા શોર હર મુલક હર શેહરમેં, હુવા ખુશક પાની હર એક નેહરમેં.
યે સહમા હુવા જીસકદર કોહથે, ઉખડ કર વહીં સબ જમીપર ગીરે.
કહા શેહકો સબ કાફીરોંને બફોર, યે આદમ નહી હે મગર હે કુછ ઔર.
ફરીશતાહે યા યેહે અઝ કિસ્મે જીન, દીખાયા હે હમકો કીયામતકા દીન.
યે દેહશત હુઈ મુલકે કનદોરમેં, ઉઠા ઝલઝલા શેહરે બનદોરમેં.

અઝમ જનાબે રીસાલત મઆબ અઝમદીના મુનવવરા.

યહાં તો એહવાલ ઈસતોર થા, સુનાતાહું અબ દુસરા માજરા.
ચલે જબ મદીનેસે હઝરત રસુલ, કીયા જુમલા યારોં ને મરના કબુલ,

બરાએ ખુદા જંગકો સબ ચલે, કમર બાંધ ઘોડોંપે સબ ચઢલીએ,
અજબ તરહ લશકર ચલા દીનકા, જીગર કાંપ ઉઠા કુફ્ર ઓર કીનકા,
સહાબા ચલે ઈસતરેહ સરબસર, નીકલતાહે જીસ તરફ સેરેરે નર
તો જીબરીલ અપને લશકર કો લે, મદીને મેં આકર નબીસે મીલે.
ચલે લેકે લશકર રસુલે ખુદા, સભી શેહર ઓર મુલક મેં ગુલપડા.
કીયા કુચ પર કુચ હરરોઝો શબ, નીકલ ભાગે જંગલસે જીનનાન સબ.
પડી મુલકમેં હરતરફ ખલખલી, ઝમીં મારે દેહશતકે હીલને લગી.
ચલા તેઝ વો લશ્કરે જંગજો, ઉઠી બાગ ઘોડું કી ઉસ સીમતકો.
ઉડી ગરદ વાંસે છુપા આફતાબ, ગુમાંથી કે હે આસમાં પર સહાબ.
જો તલવારૂં કી આંચ આઈ નઝર, ફરીશતોં કે જલને લગે સાફ પર.
મલાયકકા આપસમેં યે કોલથા, કે અબ આ રહે મંએ રસુલે ખુદા.
ચલો ચલકે તુમ સબ કદમ બોસહો, મોહમમદકી ચલકર મદદ સબ કરો.
યે કેહકર ચલે સબ ફરીશતે શીતાબ, હુજુરે નબીમે હુવે બાર યાબ.
મલાયક જો આએ બસદ એહતી તામ, કીયા સબને આકર નબીકો સલામ.
કહા સબને મીલકર બસદ ઈલતીજા, હમેં હુકમહે અય શફી ઉલ વરા.
કરે જંગ આગે તેરે યા રસુલ, ખુદાકા હુવા હુકમ યે અબ નઝુલ.
કરો જાકે તુમવાં લડાઈકો સર; ચઢા હે મેરા દોસ્ત કુફ્ફાર પર.
સો ઈસ વાસતે હમ સબ આએ યહાં, ખુશી હોકે ફરમાવ અય મેહરબાં.
સુની જબ મોહમમદ ને યે દાસતાં, કે હકને ફરીશતોં કે ભેજા યહાં
વુઝુ કરકે ઉસદમ જેરૂએ ચકી, દુગાના પડે શુકરકા બસવહીં.
હુઇ યારો અસહાબકો બસ ખુશી, કે ફોજ આઈ ઈમદાદકો ગેબકી.
કીયા કુચ લશકરને વાંસે શીતાબ, ચલે કુચ દર કુચ હો તેજો તાબ
અલીકો બોહોત ચાહતેથે રસુલ; ઈસી ફીકરમેં હર ઘડી થે મલુલ
ચલા લશકરે દીં બહોત તેજગામ, ન આરામ દીનકો ન શબકો મકામ.
જહાં તકકે થે લાતો ઉજ્જા તમામ, હુવે બાગ સુનકર નબીકે ગુલામ.
હુવા શોર સબ મુલકમેં જાબજા, હુવે દુરબુત દીન રોશન હુવા;
ચલા જબકે લશકર અહલ રોઝો શબ, તો પોંહચે લબે નીલ વો સબકે સબ
વો દરીયા થા અજ બસ અમીકો દરાઝ, ન બેડા નકીશતી ન કોઈ જહાઝ,
હુવે દેખ હયરાં રસુલે ખુદા, કે કીસતરહ હોં પાર અય કીબરીયા;
હે વકતે મદદ અબ સમાલેગાતુ, હમેં વારસે પાર ડાલેગા તું.
તુવો હે કે ઈઝઝત જીસે ચાહે દે, તુ વોહે કે ઝીલલત જીસે ચાહેદે.
સુલયમાનકો તખતે શાહી દીયા, સરે તુર મુસાકો બુલવા લીયા.
દીયા મોઅજીઝા એસા દાઉદકો, કે ચુટ કી મે ફોલાદથી મોમહો;
દીયા ઈશક યુસુફકા યાકુબકો, દીયા શુકર ઓર સબર અઈયુબકો.
ફલક પર મસીહાકો બુલવા લીયા, ઓર આદમકી રેહમતસે બખશી ખતા

સો રૂતબા કીયા તુને શહદાદકા, કે હુક્કા ઉસકા અઝ શરકતા ગરબથા
બનાઈથી કાવેસે ઉસને ઇરમ, નહી પાઈ શહુત મેંગર એકદમ,
બની પાનસદ સાલમે થી જીનાં, મગર દેખનેકો ન પાહુ અમાં,
તેરે ભેદકા હાલ ખુલતા નહીં, ફીરૂ ગો ભટક તા કહીંકા કહીં.
તુ કરતા હે સબપર ઇનાયત મુદામ, હુએ સબ ફજલપર તેરે મોકુફ કામ,
તુ અપને કરમસે મેરે હાલ પર, નઝર કર તુ રહમતકી અય દાદગર.
મદદકર મેરી અય મેરે દાદગર, તુ રેહમત સે બેડા મેરા પાર કર,
સુના જબ ખુદાને નબીકા કલામ, ઉસી વકત ભેજા દુરૂદો સલામ.
યે દરયા જો ઝુમખા રહે રૂદે નીલ, કે ઇસ શેહરકે ગરદહે મીલ મીલ.
કરો બે તકલલુફ ઉબુર ઇસસે તુમ, નતર હોંગે લશકરકે ઘોડોંકે સુમ,
તસલલીસે હો જાવ દરીયાકે પાર, ન ડુબેગા લશકર તેરા ઝીનહાર.
યે સુનકર નબીને પયામે ખુદા, કહા અપને લશકર તેરા ઝીનહાર;
ખુદાકા મુજેહ હુકમ અબયું હુવા, સલામત ઉતારૂગા લશકર તેરા,
યે સબસુનકે પયગામે રબએ જલીલ, ગયા સુખ ઉસદમ વહીં રૂદેનીલ.
મોહમમદકા લશકર જો તઇયાર થા, બસ એક આનમે વારસે પારથા.
જો દરયા ઉતર કર વહાંમે ચલા, તો કનદોરમેં જાકે દાખીલ હુવા.
જો દેખાતો તન હાહેં શેરે ખુદા, મગર કાફીરોંસે હેં ગરમે વેગા.
બહા ખુનહે કુચા બાઝારમેં, બોહોત શોરો ગોગાહે કુફફારમેં.
મુકાબીલ હએ કુફફાર ઉધર બેશુમાર, અકેલા ઇધર હેદરે નામદાર.
તને મુરતુઝા પર બોહોત ઝખમથે, હુઇ સુરખ પોશાક ભી ખુનસે.
કરૂં ઉનકે દુલદુલકા મય કયા બયાં, લગેથે બોહોત ઝખમ તીરો સીના.
જો દેખા નબીને યે એહવાલે શાહ, તો ફીર મુસકુરાકર ઉઠાઈ નીગાહ
અજબ હે બહાદુર દીલાવર દીલેર, કીયા કતલ કુફફારકો ઘેર ઘેર.
પરેશાં હુવા તબવો લશકર તમામ, લગે કેહને આપસમે સબખાસો આમ.
ખુદાકા કરમથા અલી પર મગર, કહાં લાખો ઇનસાં યહાં એક બશર.
કે ઇતને પે જીબરીલ આએ વહી, રહી શેહકે કદમોંપે અપની જબી;
કહા હો મુબારિક શહે ઝુલફીકાર, કેઆ પહોંચે અહમદ બસદ ઇફતિખાર
થે જબ કેહ ચુકે જીબરઇ લે અમી, હુવે શાદો ખુરરમ બહોત શાહેદીં;
લગે કેહને દુલદુલસે હયદર પુકાર, કે આ પહોંચે ઇસઝા રસુલે કિબાર.
યે સુનકર જો દુલ દુલ ઉડા એકબાર, લગાહોને આકર નબીપર નીસાર.
તસદદુક હુવા ઓર ગીરા પાઉપર, લગા ચુમને વો કદમ થામ કર.
ઉતરકર શિતાબીસે શેરે ખુદા, મોહમમદકે કદમોપર આકર ગીરા;
બગલગીર હો કર અલી ઓર નબી, મુલાકી હુવે ઓર બોહોતકી ખુશી.
મીલે ફીર અબુબકર સે મુરતુઝા, ઉમરકો લીયા ફીર ગલેસે લગા
મીલે આકે ઉસમાનસે ફીર અલી, ગરઝ સબને મીલકર બોહોતકી ખુશી
ફિર આએ ઇમામેં હુસેનો હસન, લગે ચુમને પાએ શાહે ઝમન

મીલે સારે ફરઝંદ ઓર આશના, વો દીન સબકો દીન હો ગયા ઈદકા,
નબીને વહી અપના જુબબા ઉતાર, અલીકો દીયા ઓર કહા અય સવાર.
મેં દેતાહું તુમકો જો યે પેરહન, કરો ઈસકો ફોરન લીબાસે બદન.
સરાપા થા ઝખમી અલીકા બદન, મગર જબ મીલા તન સે વો પેરહન.
વો સબ ઝખમ જોથે હઝારોં હઝાર, ઉસી વકત અછછે હુવે એક બાર.
હુવા શીકલે આઇના સારા બદન, મહકતાથા મીસ્લે ગુલે યા સમન;
મગર કાફીરોંકો યેહી ફીકરથી, કે યે ફોજ આઇ કહાંસે અભી;
નથી કોઈ કીશતી લબે રૂદે નીલ, હુઇ ઉનકે આનેકી ફીર કયા સબીલ.
લગા કેહને ઉન પર કોઈ બદઝબાં, મોહમમદકા લશકર હે આયા યહાં.
અલી ઓર મોહમમદ હએ ભાઈબહમ, કીસી બાતકા યે નહીં રખતે ગમ,
મકાતીલસે જાકર કીસીને કહા, કે આ પોંહચેઅબ ખાતીમુલઅમબીયા
સુંના જબ મકાતીલને ઉસ નામકો, તો કાપીર લગા દેને દુશ નામકો,
શીતાબી બુલાકર કહા ફોજકો, કીસી રાહસે ઉલકો જાને નદો.
ન છોડું કીસી રાહ જીતા ઈસે, બોહોત દીનસે થી જુસતજુ યે મુજેહ.
પકડકર સઝાદો શીતાબીસે તુમ, કે યે નામા દુનયયાસે હે જાએ ગુમ.
ચલી ફોજ તૈયાર હોકર શીતાબ, છુપા ગરદસે ચરખમેં આફતાબ.
ઉઠા શોર કાંપે ઝમીનો ઝમાં, લગે કેહને અફલાક ભી અલઅમાં.
ચઢા ફીર મકાતીલ કમર બાંધ કર, થી એક હાતમે તેગ એકમે સીપર,
મકાતીલને હઝરતસે ફીર યુ કહા, મે કબસે હું પયાસા તેરે ખુનકા;
કરૂંગા તુજેહ કતલમેં બે દરેગ, કે હે તીશનાએ ખુન તેરી મેરી તેગ.
મેરે દામમેં આકે તુ ફંસ ગયા, કરૂં કતલ તુજકો કહાં જાએયા,
નબીને સુના જબ યે ઉસકા કલામ, દુઆકી કે અયદાવરે ખાસો આમ.
તેરી હાત જબબારો કહહાર હે, તુ અસ હાબે દીંકા મદદગાર હય,
તુ કર અપની રેહમતસે મુજપરનઝર, પરેશા હું મે લે તુ મેરી ખબર,
યે આઈ નીદા ગેબસે અય રસુલ, કીયા મેને કેહના તેરા સબ કુબુલ.
નકર ફીકર કુછ ઈસકી ખયરૂલઅનામ, કે ઈસ જંગમે ફતહે હે તેરે નામ.
તુ કર શોકસે જંગ અય નામદાર, લડેં મુરતુઝા ઓર સબ તેરે યાર.
તેરી ફતહ હે અય રસુલે કરીમ, નહો તેરે આસહાબકો ખોફો બીમ.
અબુબકર સીદદીક આલમ પનાહ, કરે ફોજે દુશમનકો યકસર તબાહ.
ઉમર ઈબને ખતતાબ આલી જનાબ, કરેં કત્લ કુફફારકો બે હીસાબ
ખુદા દોસત ઉસમાન ફર રૂખ સીવર, કરેં ફોજે આદાકો ઝેરો ઝબર.
અલીએ જવામરદ આલી મકામ, ન છોડેંગે દુનયામેં દુશમનકા નામ.
પયમબરને લોગોંસે જબ યે કહા પએજંગ આયા હે હુકમે ખુદા.
યે સુનકર કીયા સબને અઝમેં વગાં, સવારોંને ઘોડાંકો દોડા દીયા.
લગે જંગ કરને સાહાબા તમામ નથી, તેગ કોઇ મીઆને નયામ,
ઉઠા શોર હર સીમ્ત ગોગા હુવા. પડા ખોફ ઓર ઉનમેં એક ઝલઝલા.

ચલે નેઝએ ગુરઝ ચલને તમામ. લગા હો ને કુફ્ફારકા કતલે આમ.
ન સુદ બુધ રહી અપને બેગાનેકી. ન કાસીદકી વાં ઓર ન પરવાનેકી.
હુઈ ગરદ ચારાં તરફસે અયાં, છુપા આફતાબ ઓર હુઈરાતવાં.
અબુબકરને લેકે ગુરઝે ગિરાં, હઝારાં કીયે કતલ વાંબે ગુમાં,
થે હઝરત ઉમર એક તરફ ખીંચેતેગ બરસને લગા ખુંન ફીર બે દરેગ
ઓર એકસીમત ઉસમાન ફરરૂ ખસીર, લગે કતલ કરને ઈધર ઓર ઉધર.
ઓર એક સીમતકી શાહેમરદાંને જંગ, લઇ હોગએ ઝીનદગાનીસે તંગ.
પડે ફોજમેં જબ હુસેનો હસન, ભરા લાશે કુફ્ફારસે સારારન,
મોહમમદ હનીફ ઓર અકબર અલી મચાતે થે લશકરમેં એક ખલબલી
થે શેરે ખુદાકે અકાદા પીસર, વો કરતેથે લશકરકો ઝેરો ઝબર.
ઈધર ઓર ઉધર પડગઇ ખલબલી, પડી ફોજે દુશમનમેં હલચલ બડી
ગીરી લાશપર લાશ મયદાનમેં. મઝાલે ઈકામત નથી જાનમેં
જમીંપર હુવે અસપે તુરકી દવાં. હુવા ખુંકા એક દરિયા દમમેં રવાં,
ચલી તેગ અયસીકે દીન છુપ ગયા, બફોજે ઉદુ કાસે રેહલત બજા.
હુવે દોનાં લશ્કર ઇધર ઓર ઉધર, ગયા લોટકર વો મકાતીલજો ઘર.
બોહોત ફીકરકર ઓર બેહોતે ગોરકર, કહા દીલમે અબ હાય જાઉ કીધર
હુવા જબ બોહોત ઉસકો બોફો હીરાસ, બુલાએ અમીર ઓર વઝીર અપને પાસ.
લગા કેહને અપને વઝીરાંસે યું, હુવે કયસે યે વાકેઆ તે ઝબું,
હે ઘેરા હમે અયસે જનજાલને, કીયા મુહસકો બરબાદ તકતાલને.
કીસીકા ન ડરથા ન અનદેશાથા, યકાયક યે હમપર પડી કયાબલા.
બરાએ અલીપાંસે ગાયક ગયા, ઉંતરા વહાં જોકે સર ઓરકા,
નથા મુજકો માલુમ ઇનકા ચલન, હરેક આદમી ઇન્મે હય સફ શીકન.
અલીસારે લશકર મેં હે પેહલવાં, અલીકી તરહ કોઈ કબહે જવાં,
યે લાઝીમહે તુમકો રહો ધાનમેં. પકડ લો ઉસે આજહી રાતમેં,
અલીકો કરો કતલ જાકર શીતાબ, અલીને કીયા મેરા ખાના ખરાબ.
વઝીરાં ને સુનકર કીયા યે કલામ, કે અય શાહ હે સખત મુશકીલ યે કામ
તેરા લશકરો ફોજ બેકાર હે. અલી પર નઝીનહાર હોં કારગર.
અગર લાખહોં ઝરબતેગો તબર, અલી હાથ આએ યે દુશવાર હય
મગર તુમ કરો બાત મેરી કબુલ, કે વો જોહે ઉનમેં મોહંમદ રસુલ.
અભી ઉસસે જાકર કરો ઈલતીજા. બોહોત ઉસકી તાઝીમ લાઓ બજા.
કરો અપની દુખતરભી દેના કબુલ, તુમે ઇસસે લાઝીમ નહીં હે ઉદુલ.
યે સમઝો સુઈ દુખતરે સીમબર કરો સાથ ડોલી કે લાલો ગુહર.
યે સામાન સબલેકે અય શેહર યાર તુ કર શેરે મરદાંકે સરપર નીસાર.
કરો નઝર હીરા જવાહીર તમામ, અલી ઓર મોહમમદ કે હો તુમ ગુલામ
દીલ અપના નઇસ બાતસે કર મલુલ, કે તા તેરા કેહના કરે સબ કુબુલ.
યેહી બાત બહતરહે અય નામવર, કીસીકા નપુછે બોફો અનદેશાકર

યે જીતના અરણ્ઝા હે લશકર તમામ, કરે આપસે આપ તુજકો [illegible]
હુઇ યે વઝીરોંકી તજવીઝ જબ, રઆમંદ સુનકર હુવા [illegible]
હુઇ શેહરકે મરદો ઝનકો ખુશી, કે ઇસ બાતસે થી [illegible]
ન બેઠે થે ખુશહોકે ઉસદમ ઉધર, કે ઇતનેમેં કાસીદનેકી યે ખબર.
બયાં આજકી જંગકા કયા કરૂં, કે દસલાખ કાફીર હુવે સર નગું.
યે સુનકર હુવે ગુમ મકાતીલકે હોશ, હુવા મીસલે તસવીર કાફીર ખમોશ,
યે દેખા તો દોડે વઝીરો ગુલામ, ઝમીંસે ઉઠાકર લીયા ઉસકો થામ.
કોઈ દસતોપા ઉસકે મલને લગા, કોઇ લેકે પંખેકો ઝલને લગા,
સીવા ઉસકે છીડકા કીસીને ગુલાબ તબ આઇ બદનમે ઝરા ઉસકે તાબ.
હુવા હોશમેં જીસઘડી બાદશાહ, લગા કરને હરએક તરફકો નીગાહ.
યે ઘબરાકે કેહને લગા કયા હુવા, મુજેહ કોઈ થામો મેરા જી ગયા.
દીગરગુંહે ઈસવકત હાલત મેરી, બીગડ તીહે અઝ બસ તબીઅત મેરી.
અરે કીસ તરેહકાયે તુફાનહે, ઇસીફીકરમેં જાન હેરાન હે.
ગયા માલ સબ ઓર ગઈ ફોજસબ સીતમહે સીતમહે ગઝબહે ગઝબ.
કહા સબ વઝારોં ને અય દાદગર, હુવા જો હુવા અબ કુછ ગમન કર,
સહરકો ઇજાઝત જો પાઈંગે હમ, સભી લે કે ડોલેકો જાઈંગે હમ.
બોહોત મીનનતો સે બોહોત ગોરસે, કરેગેં રઝામંદ હર તોરસે.

યહાંસે એહવાલ રસુલે ખુદાકાહે.

ઇંધરકા તો એહવાલ ઇસતોરથા, ઉધરકા સુનો દોસતો માજરા.
નબીને કહા અય શાહે ઝુલફી કાર, કરો અપને લશકરકા યકસર શુમાર.
કહા આકે કાસીદને યે મોતેબર, સુનાઉ શહીદોકી તુમકો ખબર.
કે ઈસરાત હમને કીયાહે શમાર, શહાદત કો પોહોચે જવાં દસ હઝાર.
સીવા ઇસકે લશકરમેં સબ ખેરહે, સહર હમ હંય ઓર જંગકી સેરહે.
ગએ સીજદેમે સૈયદે નામદાર, કહા શુકર અય પાક પરવર દીગાર.
ગઈ રાત હરફો હીકાયત મેં સહરહો ગઇ બાતકી બાતમેં
નમાઝે સહર સબને ઉઠકર પડી, ચલે જંગ કો ફીર નબી ઓર અલી.
ઉધરસે લીયે એકે ડોલા કહાર, ચલે કરકે દુખતરકો ઉસસેં સવાર.
વો લાલો જવાહીર વો માલો મનાલ, વો કીનખાબો અતલસ વઝર બફત શાલ
હઝારો શુતર અશરફીસે ભરે, અજાયબ ગરાયબ સે છકડે લદે.
લીયે દુરરો ગહર બોહોત બે શુમાર, કે થે દુરરે મકનુ હઝારો હઝાર.
લગાએ હુવે હાત અમીરો વઝીર, ચલે સાથ ડોલેકે બર નાંવો પીર.
પીયાદે સવાર ઓર છોટે બડે, યકાનક સબ આકર નબીસે મીલે.
ગરઝ લાકે ડોલા જો રખખા વહા, હુવે સખત હેરાન પીરો જવાં.
નબીને યે જબ ઉનકો આવાઝકી, કે અય ફીરકએ કાફીરાનેકે શકી.
કીયા શાહે અદહમકો તુમને શહીદ, હુઇ ઉસકો વાં જાકે જનનતમેં ઇદ.
યહાં મીલને સબ આએ હો કીસલીયે, યે ડોલાયહાં લાએહો કીસલીયે.

[illegible] [illegible] [illegible] સબને બચાં, કે ભેજા મકાતીલને હમકો યહાં.
[illegible] હે [illegible] અલીકો સલામ, દીયા હે [illegible] આજેઝીસે પયામ.
કે [illegible] ખતાકી ન દીજે સઝા, ખુદાકે લીયે બખશદીજે ખતા.
[illegible] દુખતર હે મેરી કનીઝક તેરી, હમેં શા રહેગી કનીઝક તેરી.
[illegible] દીરહમ ઓર દીનારલે, વ લેકીન તુ ઇસ શેહર કો છોડદે.
[illegible] લાલો ગવહર જો દરકાર હે, મેરે પાસહર શેકા અમ બારહે.
સુનેહરી રૂપેહરી હે ખીલઅત યહાં, પહન ઈસકો ઓર તેગસે દે અમાં.
બરાએ ખુદા અબ ન કરના ખરાબ, હમેં હે અઝાબ ઓર તુમેં હે સવાબ
સુના જબ યે એહવાલ ઉનકા તમામ, તો બોલે મોહંમદ અલયહીસ સલામ.
મકાતીલકા કેહના હે મુજકો કુબુલ, વલે બાત યેહ મેરી કરલો કબુલ.
ચલો રાહ સીધી હે ઉલટી ખરાબ, ઈસી બાતમેં પાવગે તુમ સવાબ.
મોહંમદને કરકે અલીસે સલાક, હસનકા કીયા સીમબરસે નીકાહ.
વો લાલો ગોહર ઓર મજાના જોથા, વે તકસીમ એક એક કો કર દીયા.
કહા ફીર યે સબ કામ કરકે તમામ, પયમબરને પેગામબરસે પયામ.
કે લારેબ હું મે ખુદાકા રસુલ, કરો તુમ ખુદાકી ઈતાઅત કુબુલ.
કરો કુફરકો તરકે ઈસલામલો, ન અબ લાતો ઉઝઝા કા તુમ નામલો
બુતોં કો નચુમોં ન સીજદે કરો, ગરઝ બુત પરસતીસે તોબા કરો,
ખુદાકો કહો વહદહુ લાશરીક, કીસીકો ન જાનોં તુમ ઉસકા શરીક.
વો ખાલીક વો માબુ દવો બે નીયાઝ, ઉસીકા હે ગઝા ઉસીકી નમાઝ.
કરો તુમયકીં મેરી પેગમબરી, અગર અપની મનઝુરહે બેહતરી.
હે જો કુછકે હુકમે ખુદા ઓ- ·રસુલ, વુહી દીન આઈ કરો તુમ કુબુલ.
કરો બાત સબ મીલકે ઈમાનકી, પડો દીલસે આયાત કુર આનકી.
ઓર અમરે નવાહી જો નાઝીલ હોવે, બનો મોતે કીદ દીલસે અક એક કે.
યે સમઝા ચુકે જબકે સારા પયામ, કીયા કહના આખીર કો ઈતના પયામ
કે તેરા કહા હમેંને સબ કુછ કીયા, વલે માન અબતુ હમારા કહા.
ઉસે માનલો તુમ ઈસીમેં હે ખયર, વગરનાં દીખાએંગે હમ આકે સેર.
અગર તુમનેં ઈનકાર ઇસમેં કીયા, તો ચખખોગે ઇનકારકા તુમ મઝા.
સુનોં ગોશે દીલસે મેરી નેક બાત, લગાઓ તુમ ઈસલાતો ઉઝઝાકો લાત
કરેગે જો લશકરપે અપને ગુરૂર, કરૂંગા મેં તલવાર સે ચુર ચુર.
જો ઇમાન લાને મેં હોગા દીરંગ, તો ફીર તેગહે ઓર મયદાને જંગ.
ન છોડુંગા જીતા કોઈ પેહલવાં, કરૂં સેહર કનદોરમેં ખુરવાં;
યે ફરમાન તેહરીર ફરમા દીયા, તો હઝરતને ઉનસબકો રૂખસત કીયા
કીયા વકતે રૂખસતયે ઉનસે ખીતાબ, કે ફીલફોર દોલાકે ઇસકો જવાબ.
ગએ સબજો આયે થે લેકર જવાબ, બોહોત ઉસકો સુનકર હુવા ઈઝતીરાબ
દીખાયા ઉસે જોકે ફરમાન થા, સુનાયા ઉસે જોકે ફરમાન થા.
યે સુનકર મકાતીલ હુવા દીલ કબાબ, બડાતેશ ખાને લગા પેચોતાબ.

બુલાએ વઝીર ઓર અમીર ઓરયાર, કીયા ઉસને હરએક સે આશકાર.
કે લશકર મેરા જલદ તઈઆર હો, મોહઇયા અભી ફોજે જરરાર હો;
સુના જબકે યે હુકમયું બે દરંગ, બજને લગે લશકરી કોસે જંગ;
ઝમીસે ઉડી ગીરદતા આસમાં, શબે તીરા પર રોઝ કાથા ગુમાં,
વો ફોજે દઈનાં ખુદાકી પનાહ, થી કાલી બલા યાકે અબરે સીયાહ.
ઇધર સેનો લશકર નબીકા બડા, અયાં નારા અલલાહો અકબર કાથા
લગે કાંપને સબઝમીં આસમાં, પુકારે મલક અલ અમાં અલ અમાં.
લગે છુટને ગુરઝો તીરો તફંગ, હુવે દેખકર દંગ ઝંગો ફીરંગ.
પડી ખલગલી મુલકે કનદોરમેં, બરસને લગા ખુન કનદોર મેં.
ચમકને લગી ગરદમેં તેગ તેઝ, અયાં અબરમેં બરકથી શોલારેઝ.
બડે પેહલવાંનોંને શમશીરઝન, હુવે હરતરફ જાકે વો સફ શીકન
યે થી હયબતે લશકરે શાહે દી, લગા કાંપને મુલક તા ફમોં ચી.
બઢે શાહે મરદાને દુલ દુલ સવાર, અલીકે પીસર બબથ ઓર ચાર યાર.
સહાબા જહાં તક થે છોટે બઢે· ઉદુપર વો એક બારગી જા પડે,
લગા સરપે સર ગિરને હર નાગપર, સો જંગલ હુવા ખુન સે તરબતર,
હુઇ ઇસકદર જંગમે જીસતો ખેઝ, કે મયદાં બનાં અરસએ રીસતે ખેઝ.
બહા ઇસકદર દશતમેં ખુંને નાહ, કે ઝાહરે દીલે રોકે થે આબગ્માબ.
હુવા ગરમ હંગામએ કારઝાર, ગીરી લાશપર લાશ વાં બે શુમાર.
જો શેરે ખુદાકી ચલી ઝુલફીકાર, કીયા તીન સો વારતક ઉસને વાર.
ચલી ઝુલફીકાર એસી કુફફાર પર, કે સરડાલે લાખો ને હર દાર પર.
ગીરે ખાકે યુ બસલા વો ના મફ્તર, કે એક એક તનકે થે ટુકડે હઝાર.
કઈ મારકી હર તરફ ધુમ ધમ, લડે દીલને અસહાબે હઝરત તમામ.
કહુ કયા અજબ તરહકી જગથી, જીસે દેખકર અકલ ભી દંગથી,
કહાં તક કહું યે કીસાહે દુર, કીયા સારે કુફફાર કો ચુર ચુર.
વો કેહનં કો દીનથા મગર દીન નથા, અગર થામી વો દીન તો થા હશરકા
બહાઇમ ઝમીમર લગે કાપને, મલાયક ફલક પર લગે કાંપને,
રહી દેરતક ખુબ જંગો વગા, ખુદાકે ભરોસે થા શેરે ખુદા.
ફીર આખીર મકાતીલને પાઇ શિકસ્ત, ન કુછ કરસકા જંગકા બનદોબસ્ત,
વો સબઝોજ ઉસકી ગુરેઝા હુઈ, હીરાસાં હુઇ ઓર પરે શાં હુઇ.
પુકારા મકાતીલ યે અનજામે કાર, કે અય સાકીબે સેહર દુલદુલ સવાર.
તુ કરતાહે જાદુ મેરી કોમ પર, લડે કયા તેરે સામને યે બશર.
લડાઇ હમે એસી આતી નહી. કે જાદુસે કુછ પેશ જાતી નહીં.
યે જીતને હુએ સારે અરબ ઓર રુમ, મચાંત હુએ હરસીમત જાદુસે ધુમ.
યે સુન સુનકે બાતેં અલીએ વલી, મકાતીલસે બોલેકે સુન અય શકી.
તુ કાફીર હે મુશરીક હે ગુમરાહ હે, યે જાદુ નહીં ફઝલે અલ્લાહહે.
ખુદાકે લીયે કર ખુદા પર યકીં, બસ અગકુફરકો છોડદે અય લઇં.

યહી જાન દીલમેં ભલાઈ નહીં, કીસી તરહ તેરી રિહાઈ નહીં.
ખુદાએ જહાંકી કસમહે મુજેહ, ન છોડુંગા કીસી તરહે જીતા તુજેહ
ભલાઈ અગર અપની મનઝુર હો, તો ઇમાનલા કુફર સે દુરહો.
નમાઝ ઔર રોઝેકા પાબંદ હો, રઝાએ ખુદાપર રઝામંદ હો.
જહાંમેં તુ કર બાદશાહી મુદામ, કે તા આકેબતમેં રહે નેક નામ
ખુદાકો ખુદાકે લીયે યાદકર; ઔર ઈસલાતો ઉઝઝાકો બરબાદકર
યે સુનકર મકાતીલકો જોશ આ ગયા, કહા અય અલી તુહે દુશમન મેરા.
ફરેબ ઇસકદર તુ નકર મેરે સાથ, નહી આઉંગા મેં કભી હાથ તેરે.
નરખ મુજસે ઊમમીદ કુછ ઝીનહાર, યે કેહકર કે કીયા ગુરઝકો એકવાર.
અલીને જો વો ગુરઝ દેખા અલમ, કલમ કર દીયા તેગસે એક કલમ,
પડી ઇસ સફાઈ સે વો ઝુલફીકાર, કે બાબુન સે જયસે નીકલે હે તાર.
ખડા રેહ ગયા ઈસિ તરેહ વો લઇન, લગા કુછસે કુછ કેહને વો બદયકીન.
કહા ઉસકો નબ શાહને યુ પુકાર, ઝરા હોશમેં આકે કર અપના વાર.
યે સુનતેહી લી ઉસને શમશીર તેઝ, હુવા શાદે મરદાનસે ગરમો તેઝ.
ન તેગ ઉસકી હઝરત અલીપર પડી, ઉગીગી થી તેગ ઔર ઉસીપર પડી.
હુવા પડતેહી તેગકે સરનગું, બહા જીસમસે ઉસકે દરીયાએ ખું.
સીપા ઉસકી સબ અશકેરેઝા હુઇ, કદગ જમ ન ઠેરે ગુરેઝાં હુઈ.
નગાના ખુદા ઔર નબીકા કહા, જહન્નમ મે દાખીલ હુવા બે હયા
નબીને દીયા હુકમ અનસારકો, બરાબર કરો કતલ કુફફારકો.
સુના જબ યે હુકમે રસુલે અનામ, બઢે લેકે શમશીર ગાઝી તમામ.
કહું કયા કયા કીસકદર કુશ તોખું, ઈધર કુછતો ખુંથા ઉધર કુશતો ખું.
હુઇ કતલ કુફફારકી સબ સીપાહ, હુઈ લાલા ગું ખુનસે રઝમગાહ.
સહાફીરતો દેને લગે મરદોઝન, અમાના અમાં યા રસુલે ઝમન.
હમારી ખતા બખશદો યા રસુલ, કીયા દીન હમને તુમહારા કુબુલ.
ખુદાકે લીયે અબ ખતા બખશદો, બરાએ ખુદા રહેમ હમપર કરો.
કરો હમસે લુતફો કરમકી નીગાહ, બતાઓ હમેં અપને મઝહબકીરાહ.
હમ અબદીન અપનેસે બેઝાર હંય, ઔર આનીનસે અપને બેઝાર હએં.
કીયા લાતો ઉઝઝાને હમકો ખરાબ, દીખાઓ હમેં જલદ રાહે સવાબ.
કીયા દીને ઈસલામ હમને કુબુલ, સીખાએ હમેં હુકમ હક યા રસુલ
બતાઓ હમેં દીનઅયના સભી, નહોગી ખતા હમસે ફીર અબકભી,
હમ અબતકતો ગુમરાહ નાપાકથે, ખબર દીજીએ મઝહબે પાકસે,
હમેં કલમએ હક પઢાદીજીયે, શીમેં શીરકસે અબ છુડા દીજીયે.
ખુદાસે કભી મુંન મોડેંગે હમ, અભીજાકે બુતખાને તોડેંગે હમ.
કીયાહે બુતોને તબાહો ખરાબ, દીયા લાતો ઉઝઝાને યે પેચો તાબ.
અબ ઉનસે બુરે પેશ હમ આ એંગે, અભી તોડકર સબકો ફીકવાં એંગે.
ખુદારા જહન નમસે બખશો ન જાત, કરેંગે ન અબ કુફરકી કોઈ બાત.

ખુદાપાકહે વહદહુ લા શરીક, નહીં દુસરા કોઇ ઉસકા શરીક.
હે મેહબુબ ઉસકા રસુલે કરીમ, દીખાઇ હે ઉસને રહે મુસતકીમ.
બતાયા નબીને કીયા સબકુબુલ, સુના દીલસે હુકમે ખુદાએ રસુલ.
નબીને કીયા સબપે લુતફો કરમ, કહા અબ ન હોગા તુમે કોઈ ગમ.
કીયા એક અમીરો મેં સે બાદશાહ, કહા શેહર પર રખ કરમકી નીગાહ
તુહે શેહર કનદોરકા શેહર યાર, તુજેહ રખખે આબાદ પરવર દીગાર.
કીસીકા તુજેહ ડર નહીં અબયહાં, હે માલીક તેરા માલીકે દો જહાં.
શબોરોઝ તુમ યાદ ઉસી કી કરો, અઝાંને કહો ઓર નમાઝે પઢો.
જો બુતખાને હએં ઉનકો તુડવાવ તુમ, મસાજીદ જહાં તક હો બનવાવ તુમ.
ગરઝ બુતકદે તોડ ડાલે તમામ, હુવા મસજીદોંકા વહાં એહતીમામ.
હુવે આકે ખુરદો કલાં મુકતદી, ઇમામત જનાબે મોહમમદને કી.
દુગાના કીયા શુકરકા તબ અદા, પ્રીર ઉનકે લીયે કી ખુદાસે દુઆ
કે યારબ ઉનેં કર ઇતાઅત નસીબ, કીયા મતમેં મેરી શફાઅત નસીબ.
હુવે સબસે રૂખસત જનાબે રસુલ, કીયા હીજરને ઉનકે સબકો મલુલ.
ઇલાહી મેરા તુજસે હે યે સવાલ, રખાપની અમાંમે મુજેહમાહો સાલ.
નબી ઓર અસહાબકા કર ગુલામ, ઇતાઅત મેં ઉનકી મુજેહ રખમુદામ.
ઇલાહી બહકકે મોહમ્મદ રસુલ, દુઆઇસ ગુનેહગાર કી કર કુબુલ
હુવા જંગ નામા દુઆપર તમામ, મોહંમદ નબીપર દુરૂદો સલામ.

તમામ શુદ.

જંગનામા બીરૂલઅલમકા
યાને
જંગ અજ કોમે જીન.

બીસમીલ્લાહિર્રરહમાનિર્રહીમ.

કહું મએ હમદ રબુલ આલમીંકા, કે વોહ ખાવીંદ હયે દુન્યા વ દીંકા,
કીયા ઇજહાર કુદરત ખુબ અપના, બનાયા નુરસે મેહબુબ અપના.
ઉસીકે નુરસે મન્કાન સારા, કીયા કુદરતસે અપને આશકારા,
મોહંમદ મુસ્તફા હંય રબકે મેહબુબ, ઉન્હુંકે ચાર યારા હંય બહોત ખુબ
અબુબકરો ઉમર ઉસમાન હયેદર, યેહી હંયે ચાર અસહાબા મુકરર,
કુફ્ર તોડે ઉન્હોને ઓર દેવ મારે, નબીકે દીનમેં લાગે હંયે ચાર.
મોહમદ શાફએ રોઝેજઝા હંયે, વસી ઉનકે અલી યે મુરતુઝા હંયે

આગાજ દાસ્તાન જંગ બીરૂલઅલમકા.

લડાઈકા બયાં કરતાહું અગલો. જો બોલે જાફરે તઇયાર ને સો.
મોહંમદ મુસ્તફા ઓર હઝરત અલીને, મુરતુઝા ફતાહ પાયે હકકે વલીને.
વો આયે વકત જંગલ બીચ આકર, હંયે ઉતરે સાથ અપના લેકે લશકર.
નથા પાની વહાં ગરમીકે દીનથે, વોહ ધુપોકે દીન વોહબી કઠનથે.

હુવા લશકરમે પાનીકા પુકાર જો પાની ઢુંઢકર લશકર વોહ સારા
ભી પાની ઢુંઢકર ફીર કર સો આયે, વલે પાની નહીં જંગલમેં પાયે
નબીને તબ કહા હકકે વલીકો, અમીરૂલ મોમેનીન હજરત અલીકો
તુમહી દુલદુલપે અબ અસવાર હોકર પાનીકી તુમ ખબર લાઓ યહાંપર.
નીકાલો હોજ તુમ પાનીકા અકસર જો હો પાનીકાચશમા જીસ મકાંપર
મોહંમદકી જબાંસે બાત સુનકર, હુવે દુલદુલ ઉપર અસ્વાર હયદર.
પવનસા હર તરફતેજી દ્ઢટાયે, સો ના ગહાં એક જંગલ બીચ આયે,
જો વહાં દેખાકે એક ડેરા ખડા હયે સો બુરેહમન ઉસમે એક બુઢા પડાહયે.
ગલેમે બાંધકર અપને વોહ જુન્નાર, હુવાથા બુત પરસ્તીમેં ગીરફતાર.
રખાથા સામને અપને બુતોંકો, કરે હરબાર વોહ સીજદહ ઉન્હોંકો
સો વો હજરત અલી ખેમેમે આયે. કીયે હંયે શોર ઓર ઉસ્કો બીઠાયે.
નસીહતકી જબાંકો અપને ખોલે, જો ઉસ મુશરીકસે યું મવલાને બોલે
કે સીજદહ હય તઆલાકો સજાવાર. જો હયે દોનુ જહાં પયદા કરનહાર.
જીને પયદા કીયા હયે જીસ્મો જાંકો, દીયા હયે જીસને અકલ ઇમાન હમકો
ઉસે કરના હયે સીજદહ સબપે વાજીબ કુફુરકા છોડદે અપના મજાહિબ,
તુ ઉઠ ચલ યહાંસેશાહેઅંબીયા પાસ, મુસલમાં હો કુફરકી છોડકર આસ
યેહ બોલે ઓર પકડા ઉંસકા તબહાથ, ચલે લેકર ઉસે અપને તભી સાથ,
ઉસે લેકર નબીકે પાસ વો આયે, નબીને દેખ ઉસકો અયસા ફરમાયે,
કહે અબ તુ ખુદાકે દીનમે આ, છુપે જો લોગ તેરે ઇન્કે તઈ લા.
યેહ સુનકર બાત હજરતકી જબાંસે, કહાં ભાગે હય મેરે લોગ યહાંસે,
ખબર પાકર ઉતર આવે તુમહારી, બીયાબાનમે છુપે બાગે ફરારી.
ગુજરગઇ ઉમર મેરી તીનસો સાલ. મેરી ઓરત હયે તુમ ઉસકા સુનોહાલ
સુનો કહેતાહું તુમસે ઉમર ઉસકી, હયે સન ઓર સાલમે તીનસો બરસકી
અગર વોહ દીનમે આવે તુમહારે, મુસલમાં મયંભી હોઉ ઔર ખેશ સારે
બગયેરજ હુકમ ઉસ્કે મયે ન કુછ કામ કીયા નહી હુંદીયા નહી હું સરજનજામ
નબી ફરમાયે સુન બરેહમનકો તુ જા. તુ ઉસ ઓરતકો મેરે રૂબરૂ લા.
હકીકત જાકે ઓરતકો સુનાયા, નબીકે રૂબરૂ ઉસ્કો બુલાયા.
બહોત દીનકી થી બુઢી વોહ એયાર, કમાનકે મીસલ ઉસકી પુસ્તા બજ્હાર
કહે હજરતને ઉસે સમઝાકે ઉસકો. ખુદાકે દીનકો ઇખ્તીયાર કર તું.
હશરકા રોજ જબ હોવેગા કાયમ, ન હો તુઝ આતશે દોજખ મજાહમ
સુની હજરતસે જો બોલી યેહી બાત મુસલમાં હોઉંગી સબ ખાનદાનસાથ
વલેકીન મુદદોઆ રખ્તીહું ઇતના, સો તુમસે અરજ મયે કરતીહું અપના
ઇસી જંગલમે એક કુવા બડા હયે, સોબાઘઓર અઝદહા વહાં એકબડા હય
ન કોઇ ઇનસાન જાવે ઉસ કુવે પાસ, અગર જાવે તો છોડે જાનકી આસ.
અગર કોઈ ઉસ કુવેં કે પાસ જાવે, તો બાઘ ઓર અઝદહા ઉસેફાડખાવે
સો વહાં જાકર કરે કોઇ પહેલવાની, લેઆવે ખેંચકર એક ડોલ પાની

તુમહારે દીનપર લાઉં મયે ઈમાન, કબીલે સાથ મયેં હોઉંગી મુસલમાન
મોહમ્મદ સુનકે ઉસ ઓરતસે યેહ બાત, લગે કેહને સહાબોંસે યેહી બાત.
અયેસા હયે કોન જો હકકી રજાપર, કમરકો બાંધકર સાબીત હો અકસર
સુખન યેહ માલીક અસ્તરને સુનકર, લીયે કઇ પહેલવાન અપને બરાબર
થા વોહ ચહા વાંસે કોસ છે સાત, હુવે રૂખસત નબીસે કર મુલાકાત.
લીયાથા ગુરઝ અપને હાથ ભારી, ચલે કુવે તરફ કરકર સવારી.
દેખે જબ દુરસે વોહ શેરે અઝદાર. સો દોડે માલીક ઉપર હમલા કરકર
કીયે માલીકને જરબ ઈસ સેર ઉપર, સો હયેબત ખાકે ભાગા શેર ડરકર
ભી પીછે ભાગા ઉસકે અઝદહા જો કુવેમે જાકે કુદે હય વો હરદો.
પહેલવાનાંકે ડરમે જી છુપાએ, કુએમેં જાકે અપના જીવ બચાએ.
દીલેરા સાથ લહાં સાલીકને આકર જો દેખે ઉસ કુવેમે નીગાહ કર
ધુવાં વહાંસે બેઇખતીયાર આતા, હુજુમ ઉસકા ફલકપર પોંહોંચ જાતા
ઉતર ઘોડેસે વોહ નજદીક જાકર, સો એક કુએમે ડાલે હએ વોપત્થર
બડાસા વહાંસે આયા શોરો ગોલા બીયાબાન ઉસ સલાબતસેહએ લરજા
યુહી અવાજ આયા ભાગ જાઓ, તુમહી બેગાનાં જીઓંકો બચાએ.
સુની માલીકને યેહ આવાજ જીસ વક્ત કીએ તબ આપને દીલકો બહોતસખત
કહે કોઈ ઈસ કુએકે બીચ જાએ, હકીકત વહાંકી લા મુઝકો સુનાએ.
જો થા હમરાહ માલીકકે જવાન એક, કે થા નામ સયદ ઉસકા બડા નેક
કહા માલીકકો હએ યેહ કામ મેરા, કુએમેં જાકે દુક કરતાહું ફેરા.
રસી ઘોડે ઉપરથી બંધી સો, લીયા હએ ખોલકર જલદીસતી વોહ
રસીકા એક સીરા બાંધ કમર સાથ, દીયા દુસરા માલીકકે વોહ હાથ.
ઉતરકર જબ હુવા કુએકે અન્દર, તબ ઉસ રસીકે નઈ કાટી સરાસર
ભી ઉસ કુએમે ઉસકા કાટકર સર. બી ઉસકા તન પટે કુએસે બાહીર.
લગે રેનેકે માલીક ઓર યારાં, મોહીબાં ઓર સારે દોસ્તદારાં
વોહ તન બેસર પડાથા સો ઉઠાએ મોહમ્મદ મુસ્તફાકે પાસ લાએ.
હકીકત સબ કહી રોતેહુએ વોહ હુએ ગમગીન મોહંમદ ને સુને જો.
નબીજી ફીકર દીલમે બહોત લાએ, ઉસી હાલતમને જીબરીલ આએ,
અવલ હકકે સલામ દે ઓર તહીયત, મોહંમદકો કહે બાદઅજ હકીકત
કુવા ઉસમે અંધારા સબ હએ કાલા, હએ ઉસકે નીચે સબ રોશનઉજાલા
કે જો રૂએ જમી હયે યેહ કુસાદહ, હએ બસતી ઉસમે ઉસસેભી જીયાદહ
વલેકીન વોહ મુકામ ખોફો ગમ હય, કહું મયેનામે ઉસકાબી રૂલ અલમ હએ.
કે વોહ હેગા મકાને જીન્નીયાંકા, જો હએ આલમ જબરદસ્ત ઉસ મકાંકા
કે હએ હયેબત જહાં આવાજ વહાંકા. સુનેશે સો વહીં થા જીન્નીયાં, કા.
ન તાકત હએ વહાં જાએ બશરકો, જો કોઇ ચલ કે જાવે ઉન્કે ઘરકો
મગર ઉન્સે જો તાકત વર સો હયેદર, કે જયસે શેર ગાલીબ આ હુંવાંપર
અલી હયેદર તો અએસા હએ જબરદસ્ત કરેગા મારકર દેવું કે તહ પસ્ત

તમામ આલમ હુવા હએ જેર ઉસ્કા, ફતાહકા હાથ-હએ શમશીર જીસકા
વોહ વોહ હએદર હએ જબ શમશેર કરતા, જહાંકે પહેલવાનોંકો જેર કરતા
કે ઉસને અલહમાં ઓર મલહમાં કો, જો મારા હએ અહમદ ઓર અમલકાકો
લીયા હસન સલાસીલ ઓર ખીબર, કીલા સારે લીયા હએ છીનકર હએદર,
બુતોકો તોડકર કીએ વીરાન; કીયા શમ બુન પરસ્તોકો પરેશાન,
અગર જીન્નોસે વોહ લડનેકો જાવે, તો બેશક ઉન્કે ઉપર ફતાહ પાવે.
સુની જીબરઈલસે જબહઝરતનેયે બત, કહે મવલા અલીસે તબ ખુશી સાથ.
હુએ તઈયાર હએ હયદર જીન્નોપર, ફતાહ હએ હક તઆલાસે મુકરર.
હુએ અસવાર તબ દુલદુલપે હએદર, ચલે બીરૂલ અલમકી રાહ લેકર.
રઅદજીન્ની જો વહાંકા બાદશાહથા, અલીકે ડરસે વોહ હએબત ઝદહથા,
રઅદને યું કહા લશકરકો અપને, અલી આતે હએ યહાં અપનેસ લડને.
કહા જીન્નો સબી ઉસને બઆદહે, તુમહી લડનેકો ઉસસે મુસ્તએદહો,
બડા હએ પહેલવાન એક લડનહારા, જહાંકે સબ પહેલવાનોકો મારા.
હમે લડનેકો ભેજ મુસ્તફ ને વેહ ચ હતા અપને ઉપર ફતાહ પાને,
તુમહી નાબોસહો જીન્નોં પરી દલ, પહેલવાન બડે હો ઉસકો પકડ લેવ.
બહોત દીનસે મુઝે હય દેખની આસ, સો આતા વોહી હએ ઈતનેમેં તુમ પાસ
ઈતનેમેં જા વહાં પહોંચે હએ હયદર, ખડે જા શામને શેરે ગજનફર.
કહા તબ રઅદને તે હુરકો જા, તું હજરત શાહકો જીતા પકડ લા.
સવારે અઝદહા પર હોક તઈ હુર, પહલવા થા બડા જીન્નોમેં મશહુર,
વોહ સતકર ગજકા કદ ઉસ્કા ઉંચા, બડા એક અઝદહા ઘોડાથા કેસ્કા,
લીયા એક સાપકા ચ મુક બન કર. બડા વોહ રૂગરૂ મવલાકે આકર.
કહા હએદરસે તુમ મુઝકો પીછાને, કે શાહે ચીન મહાંચીન મુજકો જાને
પહેલવા હું હાજરો બીચ મશહુર મએ જીન્નીહું મેરા હએ નાથ તેહુર,
બજુજ સીઢી ઉતર આ એહો કયુ કર, ઉતરઆએ હોતુમ કયુકર અએ હએદર,
તુમહેં કુચ યાદ હએ અફસુન જાદુ, જો પાએ ઇસ મકાપર તુમને કાબુ
યહાં બીરૂલમકે ઇસ શહરમેં, તુમ અપને પાઓંસે આએ કબરમેં,
કોઈ દુન્યામેં દેવોંકી બ્તારી કજા આઈ યહાં દેખો લુંમારી.
વોહકહેકર વોહકીયાં હમલા અમલીપર, થી ઉસ્કે મુંહાંસે આતશ ઝડતી અખધર.
દો કાનો ઓર અખીયો નાકમેંસુ, અંગારે આગકે છોડે વહીયુ
અલીને તબ ચલાં તેગે દુસરકો, કાએ હએ સર જુદા ઉસ્કે બદનસો.
વોહ સર જાકર પડા તીનસો કદમપર, હુવા તેહુરકા ગમગીન વોહ લશકર.
હો ગમગીન અપને સરપર હાથમરે, લગે રોને ચીલ્લાનેકો વોહ સારે,
ભી એક કીરતાસજીન્નીલાંડકે અસવાર, ખડા મએદાનમેં આકર ઉસી ઠાર.
લગા મવલા અલીસે બોલને વોહ, કે હુ મએ કીરતાર જીન્નીહુ સમઝલો.
કે હુંમ એબાદશાહ રૂમો મીસર શામ, કે જંગબારો જીસમેં હએ મેરા નામ.

કે યેહ જીન્નોકા હએ બીર્‌સ અલમચાહ, તુમહી યહાં કીસ તરેહસે પાએહો રહા,
કે હએ અફસુ તુઝે જાદુગરીકા, નહી દુન્યામે સાહ તુમ સરીકા,
કે બદલા ખુનકા મએં તેહુદકે તઈ, લેઉંગા ઓર મારૂંગા તેરે તઈ.
ન જાનો તુમ ઉસે મારાહુ અબમએં, જસરસ્તાં એકસેં એક યહાં હએં,
યહ કેહકર લાકડાં ઉસન દોડાયા, અલીકે સામને વોહ ચલકે આયા.
કીયા વોહ હાથ ઉંચા મારનેકો, કમરસે હો દો તુકડે ગીરપડા વોહ,
ગીરા કીરતાસ દો તુકડે જો હોકર, હુવા દુખસે રઅદ જીન્ની વોહ અબગદ.
કહા સમરાતકો ઉસને બુલાકર, લડાઈકર તુ અબ મએદાનમેં જાકર,
ઉન્હેં કીરતાસ ઓર તેહુર મારા, તુ બદલા ઉસસિતી લે અપના સારા.
હુવા સવાર ઘોડેપર વોહ સમરાત, અલીકે રૂબરૂ આકર કીયાબાત.
કે મએં સઝરાત શાહે રૂમીયાહું, પહેલવાનોંકા બદલા લુ તમનસું,
ગુરજ થા હાથમે ઉસકો ઉઠાકર, કીયા હમલા ઉસને મવલા અલીપર.
અલીને ઉસકો મારા હએ જુલ ફીકાર, લગાઈ સરમેં ઘોડેસે હુઇ પાર,
વોહ જુલફુકારસે યુ ઉસકો તોડ, હુએ ઉસકે દો તુકડે ઓર ઘોડા
ગીરા હાથી સરીખા દેવ વોહ જબ, ઉઠા સોરો ફુગા જીન્નોમને તબ,
સો એક એકકો અલીને હએગે મારે, પહેલવાનના ઊન્હી લશ્કર કે સારે.
રઅદ ડરને લગા ઓર ગમ કીયા હએ, હમારે પહેલવાન મારે બહોત ગએ,
જો રઅદે મરજબાપર આ મુશકીલ, ઉઠા ફરજંદ ઉસકા નામ રાહીલ
બુલા ઉસકો કહા અએ નેક ફરજદ, તુ જા મએદાનમેં લડનેકો દીલબંદ.
પહેલવાન અપને લશકરકે જો સરદાર, અલીને હએ સટે સબ માંર એકડાર,
સો ઉનકે ખુનકો અબ દન્ડ લે તું, લડાઈ કર તુ જા હઝરત અલીસુ,
ઉઠા દરયાઈ ઘોડા ઉસકે નીચે, ચતા તત્તવારકો રાહીલ સો ખીચે
દેખે જબ ઉસીકેતઇ હજરત અલીશાહ, કે વોહ લડકાહ એમીસ્લે મેહેક ઓરમાંહ
કેસરપરત જથા જરરીને બહોત ખુબ, મુરસ્સે થા કમરમેં ધન્ય અસલુબ,
લતાફતમેં થા વોહ પાક સુરત, બનાયા થા ખુદાને અપ મુરત,
જવાનીકે મરદ નાજુ અદાસે, લઝા આ બોલને નાજુક સદાસે.
અલી તુમઈસ જગડપર આએ કયુ કર, બજુજ સિદીકે રાહ પાએહો કયુકર,
મેરી મા દુખ્તર શાહે પરી હએ, કે સબ પરીયોમે જીસકી સરવરી હએ.
મએં હું રાહીલ રઅદ જીન્નાક ફરજંદ વહીં હએ મરજબાંકા સુન તુ દીલબન્દ,
કીયા હમલા યેહ કેહકર મુરતુજા પર, લીયાં રાહીલ અલીને હયે ઉ'ાકર.
કહુ બેહતર હએ અબ તુ હો મુસલમાન, નહીતો ઈસ ઘડી લુંગા તેરી જાન,
પટકર કે જમીપર જરબ પુરા, કરૂંગાં હાલ તેરે ચુરા ચુરા.
જવાનીપર તેરે તુજે રહેમ આયા, તભી મએને તુજે જિતા ઉઠાયા,
મુસલમાંહોકે રહેઅમનો અમામે કે હો ખુશાહલ તુમ દોનો જહાંમેં
રઅદ જીન્નીકા સર તનસે જુદાકર, બીડાઉંગા તુજે મએ તખ્ત ઊપર,
કરેગા ઇસ મકાંકી બાદશાહી, ફીર ઊસ મુલકમેં તેરી દુહાઇ,
જો આ રાહીલ મુસલમાન લાકે ઇમાન, ઊંસે લે પ્યારસે તબ શાહે મરદાન,

ગલેસે તબ ઉસે અપને લગાયા, અપને ઘોડે ઉપર ઉસકો બીઠાયા.
કહે તુ ઇસ જહાંકે ગમસે આજાદ. રહેગા વહાંભી તુ જન્નત શાદ.
તમાશા દેખ મેરા ઇસ મકાંપર, જો મએં શમશીર કરતા મુશરેકાંપર,
કીયા રાહલ નબીકા દીન ઇખતીયાર, ખુદાકા શુકર કરતાથા વોહ હરબાર,
સો રઅદ મરજબાને દેખ ઇસકુ. લગા રોરો બહોત શોરો ફુગાસુ,
ગુસ્સેમે આકે વોહ ડાઢીકો નોચા, આંસુકો અપને રૂખસારોંસે પુછા.
કહા ફરજન્દને ખોયા મેરા નામ. કીયા હએ યેહ સરાસર બદ અંન્જામ.
ઘડી એક કરકે જારી ઇસ તરહસે, લગા કહેનેકો વોહ અપને સીપાસે.
તુમ્હી તો લાખ હો જિન્નોં પરી દેવ, અલી હએદરકો તુમ ઘેરકર લેવ,
સભી એક દીલહો ઉસપર ટુટ પડના, સો ઉસકા મારકર સબ ચુર કરના,
બડાસા શોર ઓર ગોગા ઉઠાકર, ચલે હોં એકદીલ સબ મુરતુજાપર.
અલીને તબ જબાંકો અપને ખોલે, દીલાસેકા સુખન રાહીલસે બોલે,
જગહપર અપને કાયમ રેહ ખડાતુ, અબ મએ ઇન સભોંકો મારતાહું.
નકર તુ ખોફ અપને દીલમેં હિરાસા, ખડા રહે દેખ તુ મેરા તમાશા.
તુજે હરએક લડાઇમે ખુદાવન્દ, રખે ફતાહ વ જફરસે અપને ખુરસયન્દ.
યેહ બોલે ઓર નારા કરકે હએદર, લીએથે હાથમેં વોહ સેફ દોસર.
ચલે હરએક તરફ જબ મારતે વોહ, સફા જબ જિન્નીયોંકે કાટતે વોહ.
થે ઘોડે ઉન્હોંકે શેર અઝદર, નવ વ અઝદહાપર અસવાર અક્સર.
અકેલે પાપીયાદા શેર સફદર, વો સબ જિન્નોકા થા નવ લાખ લશકર.
હજારો સવાર ગીરાએ દેવસે જાન, ખીજાકે બાદસે જું ઝાડકે પાન.
કીસીકા સર જુદા ઓર હાથ કીસીકા, કીયા હએદરને હેગા પાઓ કીસીકા
વો જુલફુકારકા જીસદમ કરેં વાર, સટે એક બારમેં બેહોતોં કે તઈ માર.
ઇતે મુરદોંકે ગંગ વહાંપર પડેથે, કે રસ્તે બન્દ કરનેકો હુવે થે.
સીફત ઉસ જંગકી કયા કોઇ કરેગા, કેરે તો દો બરસ કરના સકેગા.
હુએથે ખુન ઇતને બે શુમારી, કે નદીયાં ખુનકીથિં વહાંપે જારી.
ન સકતા હએ બયાં કરને મગર અબ, મએં કહેતાહું સુનો યેહ મુખ્તીસર અબ.
જો સતરા રોજતક હજરત અલીને, નમાજ હરગીજ કજા કી નહી વહાંકે
નમાજ ફરજ અદા કરતે અલી જબ, જમીપર રખતે જુલફુકારકો તબ.
વોહ જુલફુકાર બાજુ પાસ ધરતે, ખુદાકા જીકર વાંબે વસવાસ કરતે.
ન તાકત થી કીસે નજદીક હોવે, અગર હોવે તો અપના જાન ખોવે.
વોહ જુલફુકાર બનકર અઝદહા હો, નીકલ જાવે વોહ એક દમમેં હરસુ.
ઇબાદતકા ખડા રેહતા હએ જબ વોહ, કહે વો સબ હકીકત અઝદહાકા.
હુવા આજીજ બહોત જીનોંકા લશકર, ગએ જબ રઅદ જીન્ની પાસ ફીરકર.
ઇબાદતકા બયાં શેરે ખુદાકા, તો શમગીર ઉસકી બનકર અઝદહા હો.
ભી બનતા તન ઉસીકા પહાડ જએસા, કે હોતા મું ઉસકા ગાર જેસા.
કહા આકર કે યું જબ જીન્નોંને, કે નહી તાકાત હમેં નઝદીક હોને

જુમ સબસે બડા હુએ ઉસકા જાદુ, હમારા ઉસપે નહિં ચલતા હુઆ કાબુ.
અલી પેગંબરને યું શમશીર કીતાં, હમારા સારાં લશકર જેર કીતા.
રઅદ સુનકર કે યું બોલા ઉન્હોંકો. અરે બે ગયરતો નહી શરમ તુમકો.
નહીં હુએ ઈસ તઅજુબકો નીહાયત, ચલેગી સબ જહાંમે યેહ હીકાયત.
અકેલે શખ્સને કર જાં ફીશાની, કીયા નવ લાખ લશકર ખુલધાની.
સુનેગા જબ હંસેગા તુમપે આલમ, મુઝે ઈસ બાતકા હુએગા બડા ગમ.
યેહ કેહકર આપ વોહ ઘોડા મંગાકર, હતીયારાં બાંધકર લડનેકો હાજર.
દો સર ઘોડેકેથે ઔર અંખિયા ચાર, હુવા વોહ રઅદ જીન્ની ઉસપે અસવાર.
જીતે દેવાથે જાદુગરા બસ, ઉન્હોંકે હાથ દે સબસે કહા તબ.
ઈસે ફુંકો તુમહે આતશ ખીલાકર, અદક ડાલો અલીકો તુમ જલાકર.
સુને સો ઈસ તરહ સબ ફુંક મારે, સો ઉસીમેસેં નીકલે બેહદ ફુવારે.
દેખા હઝરત અલી ચોફેર આતશ. કીયા શમશીરસે સબ જેર આતશ.
જો વોહ શમશીરકો દેખે હુએ આગ, ગએ વોહ રઅદકે લશકરમેં ફીર ભાગ.
જલાએ દશ હજારાં દેવ ઔર જિન, હુવા અંધકાર વહાં તબ છુપા દીન.
કુંએમેસે ધુવાં બસ રંગ કાલા, હુજુમ ઉસકા લગા હુએ લામોડાલા.
દેખ અસહાબ પએગંબરને જબ દુદ, મોહંમદસે કહે તબ જાદ હુએ જુદ.
કે ઉસ કુંએમેં હજરત અલી કાં, જલાએ જીન્નીયોંને ઉન વલીકો.
ગુબાર ઉસકાંકા અંધકાર હુવા, કુએમેસે નીકલતા બહાર ધુવાં.
મોહમ્મદને કહે જીનકાર યેહ બાત, ન બોલો યેહ સુખન અપની જબાં સાત.
નહીં હુએ મુરતુજાકો એકકા ડર, કે વોહ હુએ અતએમ કુદરતે મઝહર.
યેહ કેહકર સાથ સબ યારોંકો લેકર, ચલે આએ સો ઉસ કુંએકે ઉપર.
સુના હઝરત કુએમેં ડાલકર સર, કીએ અવાજસે નઆરા પએગંબર.
વોહનઅરહઈસ તરહ કહેતેહુએ સરવર, ફરીસ્તોને સુના હુએ આસમાપર.
કહે તુન યા અલી કીસ કામમેં હો, હકીકત કયા હુએ વહાંકી હમસે બોલો.
સુને હઝરત અલીને તબ દીયા હુએ જવાબ, રખો બાતીરજમાઅ મિનકુદરતે અમતાબ.
ખડે હું ઔર સલામત મકાપર, લડાઈપર ખડા હું જીન્નીયોંપર.
સુન આવાજ જબ યારાંને હૈદર, હુએ ખુશહાલ યારાન પયંગબર.
અલીને જિન્નાં દેવ ઈતનેહુએ મારે, કે જારી લહુ કે દરીયાવે સારે;
કીયે સબ રઅદકે હુએ પસ ફરયાદ, ગઈ લશકરકી સારી ઉમર બરબાદ,
કે આધા ખપ ગયા હુએ અપના લશકર, રહા બાકી જો હુએગા વોહભી અબતર.
રઅદ જીન્નીને સુન ઘોડા હટાયા, અલીકે સામને લડનેકો આયા.
વોહ ઘોડેકે દો પાં અદમ સરીકે, દો હાથાઉસકે જું હાથાં હાથી કે.
રઅદકે હાથ રસ્સી અઝદહાંકી, ભી ઉસકે મુંહમનેસે આગ ઝડતી.
અલીકી તેગ બીજલીસી નીકલકર, જલાઈ સાપકે મુંહકે વોહ ચક્કર.

ઉસ કુવેસે બહાર આયા, કે જુંહી આસમાંપર અબ્ર છાયા
બને રઅદ તબ હાથીકી સુરત અલીને હાથ પેકડે બિલ ઝરૂરત.
અલી પીછે લગે તબ વોહ બનાબાઘ, શીકલ બન શેરકી જાને લગાભાગ,
અલીને દોડ ઉસ્કે મુતસીલ જા. તો દેવ અફ્રીત બનકર સામનેઆ
બુરઝ સો ઉનકા પથરકા ઉઠાકર વોહ ચાહા મારને મવલાકે સીરપર
પકડ મવલાને ઉસપર જલદ હોકર, ચલાએ તેગ ઉસ્કે ઘોડેકો કીએ દો
જમીમે ઘુસ ગઇ તલવાર હએદર, ઉસે જીબરીલને પકડે હુએ આકર
અગર જીબરીલ ઉસકો ના પકડતે, જમીં નીચેકી માહીયા સોભી કટતે
ગિરા જબ રઅદ જીન્ની ઉંસ મકાંપર કિયાહુઅવ અમાન તબ ઉસકાલશકર
લગે કહેનેકો મદદ શાહે મરદાં, હુએ હએ સીદક દીલસેસબ મુસલમાં
અલી શાહે મરદાં હોકે ખુશ વકત. કુએસે બહાર આએ હુએ ઉસીવકત
લીએ શાહીલકો અપને સાથ ગયાની સઇયદકે સંકો ઓર એક ડોલપાની
મોહંમદ મુસ્તફા ઓર શાહે સફદર. મીલે હુંએ ઓગ અસહાબે પયગમ્બર
સૈયદકે સગકો પીર તનસે મીલાએ, દુઆ માગ હકગે પીર ઉસકો જી લાએ
કીયે છોટે બડે મીલ શુકર સારે, જીતેથે દીનકે રોસન સીતારે
વહાં તબ પીરજન હોગયે મુસલમાં, હુવા સારા કબીલા સબ મુસલમાં
વોહ ગાહીલને નબીકે સામને આ ઉનને ઇમાન કીર લાયા હુએ તાજા,
નબીકે ગીર્દ વોહ નાહેનદો લેકર કીયા સુરમા ઉસને આંખોકે અંદર,
નબીકા પઢકે કલમા લાકે ઇમાન, હવા શાહીલ બમએ લશકર મુસલમાંન
મોહમ્મદ ઓર અલી તબહોકે ગજી, કીયે ઉસપર નીગાહે સરફરાજી,
ઉસે જીન્નોકી સરદારી દીએ હંએ. ભી ઉસ્મે અહદોપયમાંસબ કીયે હંએ.
જમીકે બાહેરતુમ આના ન જીનહાર કોઇ આદમ નહીં કરના ગિરફતાર,
નબી ઓર મુરતુજા ખુશ હોકે ઉસકો રવાના તબ કીએ ઉસ્કે મકાંકો,
આપભી વહાંસે તબ હોકર રવાના, મદીને આએ હુએ શાહે જમાના.
સો વહાં કે લોગ ખુસવકતી કીયે હંએ મુબારકબાદીયાં ઉનકો દીએ હંએ
સન ચૌદહ થા બારાસોકે ઉપર ગએ હિજરતસે હઝરત મકકે ગુજરકર
તબ ઉસ એયામમેં યેહ જીકર સારા, મોહમ્મદ ઔર અલીકા આશકારા.
જો કુછથા સો કીયાહું સબપે જાહીર સુનાયા હું મએ યારોંકો સરાસર.
રીસાલા ફારસીથા ઉસકા મસ્તુર. કીયા હિંદી જબાંમેં ઉસ્કો મજકુર.
કે તા હરએક મતલબ ઇસકા પાવે. જલદ ઉંસકી સમઝકે બીચ આવે.
અજીઝુદ્દીન અબ ખામોશ કર તુ, જીકર તમામ કર સલવાત પઢ તુ.
હુઇ, હએ જંગકી તમામ યેહ બાત, મોહમ્મદપર કહો સબ મીલકે સલવાત.

તમામ શુદ.

ઉર્દુ ઝબાન ગુજરાતી હરફ્ કી દીની કિતાબે

હકાએકુલ અખબાર.

યે હદીસ શરીફકી કિતાબહે ઇસમે ખોફે ખુદાકે વોહાલાત લીખેહેં કે પઢતેહી ઇનસાનકા દિલ લરઝજાતાહે. ઓર ફિર કભી યાદે ઇલાહીમે ગફલતી નહીં કરતાં ઇસ કિતાબમે તીસ બાબ હેં. બાબ ૧ લા નુરમોહંમ્મદીકે બ્યાનમે ૨ આદમ અલય હિસ્સલામકી પેદાઇશમેં. ૩ ફરીશતુંકી પેદા ઇશમે ૪. મોતકી પેદાશમે ૫, મોત રૂહકો કિસ તરેહ લેતીહે ઉસકે બ્યાનમેં ૬, પેગમ્બરૂકી રૂહુકે બ્યાનમેં ૭. મોમીનુકી રૂહુકે બ્યાનમે શયતાનકે ફરેબકે બ્યાનમેં ૯. ઉન આવાઝુકા બ્યાન જો મરનેકે બાદ મુરદેકો આતી હે ૧૦, ઝમીન ઓર કબરકી આવાઝકે બયાનમે ૧૧. મૈયતકી સખ્તીકે બ્યાનમે ૧૨. માતમ ઓર નોહેકે બ્યાનમેં ૧૩. સબરકે બ્યાનમેં ૧૪. રૂહ નીકલનેકે બ્યાનમે ૧૫. ઉસ ફરીસ્તેકે ઝીકરમેં જો મુનકર નકીરસે પેહલે કબરમે આતાહે ૧૬, મુનકર નકીરકે બ્યાનમે ૧૭, કિરામુન કાતેબીનકે ઝીકરમેં ૧૮. રૂહ ઘરમે ઓર કબર પર આતીહે ઉસકે બયાનમે ૧૯. સુરકે ઝીકર ઓર હશર કાયમ હોને કે બ્યાનમે ૨૦. સુર ફુંકા જાયગા ૨૧ હશર ઓર નશરકે બ્યાનમેં ૨૨. બુરાકકિ તારીફમેં ૨૩. દુસરી દફે સુર ફુંકા જાયગા ઉસકા બયાન ૨૪. કબરમે ઉઠનેકે બ્યાનમે ૨૫, મેહશર વાલુકે ચલનેકે બ્યાનમે ૨૬. કયામતકે ઝીકરમે ૨૭ બહીસ્તકે ઝીકરમે ૨૮. બહીશત કે દરવાઝુ ઓર નેહરૂકે બ્યાનમેં ૨૯, હુરૂંકે બ્યાનમે ૩૦ બહીશતકી નેઅમતુંકા બ્યાન ઓર મુખ્તલીફ મસાઇલ લીખે હે હર મુસલમાનકો યે કિતાબ ભી ઝુરૂર પઢની ચાહીએ કીમત આઠ આને.

મીલાદે અકબર—અકબર વારસીકા લીખા હુવા વો મસતાની અદાકા મવલુદ શરીફ હે કે પઢનેહી વજદ આ જાતા હે, જહા મીલાદ સરીફ પઢી જાતી હે વહાં રહમતકે ફરીસ્તે આતે હેં ઓર હુઝુર સલ૦કી રૂહ મુબારકભી તશરીફ લાતી હે ઇસ લિયે અપને આપકો પાક ઓર સાફ કરકે ઓર ઉમદા ખુશબુ જલાકર દો જહાંકે સરદાર કા ઝીકરે ખયર કરો ઓર કસરતસે દુરૂદ શરીફ પઢો કે તુમ્હારી હર મુરાદ પુરી હો જાય જો શખ્સ સચ્ચે દીલસે મીલાદ શરીફ પઢતા હે ઉસકી તમામ ઉમ્મીદેં બર આતી હેં સીરફ ગુજરાતી જાનને વાલુંકો દોનું જહાનકી નેક બખ્તી હાસીલ કરાને કે લીયે અયસી નાયાબ કીતાબ હમને છાપી હે કીમત બારા આને

તઝકે રતુલ અવલીયા—જહા અવલીયા અલ્લાહકા ઝીકર હોતા હે વહાં ખુદાકી રહમત નાઝીલ હોતી હે ઇસમેં ચીશતીયા ખાનદાન કે બુઝુરગું કે હાલાત ઇતને ઉમદા તરીકે સે લીખે હેં કે પઢતે હી તબીઅત મસરૂર હો જાતી હે ઉમદા છપાઇ ઓર નફીસ સોનેરી નામ વાલી પક્કી બાઇન્ડીંગ કે સાથ હદીયા એક રૂપીઆ આઠ આને.

મીલનેકા પતા.

મીયાં બદરૂદ્દીન હુસેનુદ્દીન નીઝામી બુકસેલર

ઠે. પાંચપટી—અમદાવાદ.

જુમ્આ અલ્કમીલ હદીસ—યે હદીસ શરીફકી બહોત ઉમદા કીતાબ હે ઇસ-મેં હરેક બાબમેં નસીહત કે વો મોતી બીખેરે હેં કે અગર કોઈ ઇસમેંસે ચંદ યા મોતી ચુન લીયે તો સમજલો કે ઉસકા દુન્યા ઓર દીન દોનુંમેં બેડા પાર હે ઓર હો મુબારકબાદ જીસને હદીસ શરીફ પર અમલ કર લીયે ઓર ઉસકે હુકમ ન બજા લાનેકી કોશીશકી વો યકીનન નેક બખ્તુંમેં શુમાર કીયા જાયગા હર તાનકો ચાહીએ કે યે કીતાબ મંગવાકર પઢે ઓર ઉસપર અમલ કરે છપાઇ કાગઝ ... કીંમત રૂ. ૧-૪-૦

લેડી ડાકટર હલીમા ખાનમ—યે એક નાવીલકે રૂપમેં ધરંમપુરકા બીલકુલ સચ્ચા ... બયાન કીયા હય હલીમાખાનમ નામકી એક અવરત પર આર્યુંને અપને મકરો ... જાલ બીછાયા ઓર અપના મઝહબ કુબુલ કરાનેકી કોશીશકી હલીમાખાનમ કુછ પહેલેહીસે દુશ્મુલથી ઉસકી વજે યે થી કે હલીમાખાનમ જબ સ્કુલમેં પડતી થી ઉસ વકત ઇસકી હમ કલાસ લડકીયાં ભી આર્યા થીં, ઓર સ્કુલ છોડકર જબ ડાકટરી સીખી તો વહાંભી ઇસકો આર્યા લડકીયુંકાહી સાથ રહા, જબ ડાકટરી સીખ ચુકી ઓર ઇસ્પી-તાલમેં નોકર હુઇ તબભી ઇસકો આર્યું કે હાથ નીચે કામ કરના પડા અબ ઇસને દેખા કે યે કમ બખ્ત મેરે પીછે પડે હેં મુંઝે અબ કયા કરના ચાહીયે સોચકર એક હમ દર્દ મુસલમાનકે [જોઇસ નાવિલકા હીરૂ હે] પાસ ગઇ ઓર વહાં જાકર અપના તમામ હાલ બયાન કીયા વો સખ્સ બહોત કાબીલ ઓર આર્યું કે તમામ પોલસે વાકીફથા વો સબ ઇસિકો બતા દીયે ઓર કહાકે આર્યુંસે કહોકે મેં અપના મઝહબ બદલ કર તુમારા મઝહબ કુબુલ કરતી હું મગર એક બહોત બડા શાનદાર જલસા કરો ઓર તમામ આર્યા હિંદુ મુસલમાન અંગ્રેઝ, પારસી જલસેમેં બુલાવ ઉસ જલસેમેં, મેં અપના મઝહબ, બદલુંગી બસ ફીરતો આર્યા મારે ખુશીકે અપની ધોતીમેં ન સમાએ ઓર ફૌરન એક આલીશાન મંડપ તઇયાર કીયા ઓર બડે બડે આદમીયુંકો દુર દુરસે બોલાએ ઓર જલસેકી તારીખ મુકરર હુઇ વકતે મુકર્રર પર હલીમાખાનમ મંડપમેં જાકર સ્ટેજપર ખડી હુઇ ઓર આર્યું કે પંડીતુંસે કહાકે મે મઝહબ બદલનેસે પેહલે અપને દીલકી તસકીનકે લીયે આપસે ચંદ સવાલ કરતી હું અગર આપકે જવાબને મેરી તસલ્લી કરદી તો મેં આપકા મઝહબ કુબુલ કરૂંગી અગર તસલ્લી ન હુઇ તો આપ અપને ઘર જાઇએ મે અપને ઘર જાઉંગી યું કેહકર હલીમાખાનમને આર્યુંસે જો ઉનકે રદમેંથે સવાલ કરના શુરૂ કીયે, બસ ફીરતો કયા પુછનાહે આર્યું કે દીલ ધુજને લગે ઓર મુહપર હવાઇયાં ઉડને લગી ઓર મુંહ છુપાકર ઇધરસે ભાગતાહે તો દુસરેકો જુતે નહીં મીલતે તો તીસરા મંડપકી કનાત ફાડ કર ગયા હે એક અજીબ દેખનેકા તારસ થા વાહ, હલીમાખાનમને આર્યું કે રદમેંજો સવાલ કીયે હેં વો ખાસ પઢનેકે કાબીલ હે કીતાબ કયા હે નસીહત કે મોતી બીખેર દીયે આજકે આજ ઝુરૂર મંગવાકર યે કીતાબ દસ બીસ આદમી જમાકરકે પુકારકે પઢીએ ... ફાયદા હોગા આજ કલ જહાં દેખો આર્યા મુસલમાનુંકો પરેશાન કરતે હેં જબ આપ યે કીતાબ પઢીંગે તો એક આર્યા આપકે મુકાબીલ ઠેરનેકા નહીં કયું કે ઇસ કીતા-બમે તમામ આર્યું કે રદ હેં ઉર્દુપરસે ગુજરાતી છાપી હે ઉમ્દા ચીકને કાગઝ ઓર ખુબસુરત ઇંગલીશ બાઇન્ડીંગ કે સાથ કીમત સીર્ફ એક રૂપીઆ રૂ. ૧-૦-૦

જંગેબદર—યેહ એક કિતાબી તારીખી [illegible]
સરદાર હઝરત જનાબ રસુલ મકબુલ [સલ૦] ઓર હઝરત [illegible]
કીયા હે ઉસકા બયાન [illegible] સબસે પેહેલી ઇસ્લામી લડાઇ હે જીસમેં સીર્ફ [illegible] મુસ
ઓર મુશરીક [illegible] મગર અલ્લાહ પાકને મુસલમાનોં કો અપની [illegible] સે
છકે છુટ ગયે ઓર કઇ જંગેબદરમેં અબુ જહેલભી જહન્નમ વાસીલ હુવા.
ઇસકે હઝરત (સલ) કી મુબારક જીન્દગીકે હાલાત ઓર હીજરતકે વાકે [illegible] એક
પુરાએમેં લીખે હેં કાગઝભી ઉમ્દા ગ્લેઝ સોનેહરી ઇંગ્લીશ, બાઇન્ડીંગ ઓર ખુબ
તસવીરકે સાથ કીમતસીર્ફ રૂ. ૧–૮–૦ હર મુસલમાનભાઇ ઝરૂર ઇસ કીતાબકો મંગવાકર પ

નઝરબંદ ગાઝી—સુલતાન મેહમુદ ગીઝનવી રેહ૦ ને સોમનાથપર જો હુમલા કીયા ઉસમેં જો એક અજીબ મામલા હુવાથા ઉસકો એક નાવીલકે તોરપર લિખા હે સુલતાની મુજાહીદકા ભેદી તીરસે ઝખમી હોકર દરયામે બેહના ઓર સોમનાથકે કીલકી ચંદ્રકળાકા ઉસપર આશીક હોના ઓર ઉસકો દરયાસે નીકાલકર અપને મહેલમે નઝરકેદ કરના ઓર ઇસકો ઝાહીર કરના ઓર મુજાહીદકી ઇબાદતકા કુંવરીકે દીલપર અસર હોના ફીરબાદમેં છુપી બાતુંકા ઝાહીર હોના ઓર શાદીકા હોના વગયરા બહોત ઉમદા ઉમ્દા હાલાત પડનેકે કાબીલહે મજબુત જીલ્દ બંધી હુઇ હે કીંમત રૂ. ૧–૮–૦

દુશ્મને કમાલ—મુસ્તુફા કમાલપાશાકી ફતેહ હોનેકે બાદ દુશ્મનુંકો ઉન્હે છુપે ભેદ લેનેકી બહોત ઝરૂરત હુઇ ઇસ લીયે હીન્દુસ્તાનસે એક ડીટેકટીવકા કસતુનતુન્યા જાના ડીટેકટીવને વહાં જાકર અપને મકરો ફરેબકા ખુબ જાલ બીછાયા ઓર ભોલે ભોલે તુરકુંકો અપને ફરેબમેં લીયા મગર ડીટેકટીવકી બદકીસ્મતીને યે નતીજા દીખલાયા કે વો એક વતન પરસ્ત તુરકી લેડીકે ઇશ્કમેં ગીરફતાર હુવા મગર તુરકી લેડીભી ઇત્ની હુસ્યાર કે ઉસને ઉસ્સે છુપી કાગઝી કીસી તરકીબસે લેકર કમાલપાશાકો ભેજદી ઓર ઉસકો ફાંસી દીલવાઇ અજીબો ગરીબ. પઢનેકે કાબીલ નાવીલ હે છે ખુબસુરત તસ્વીરું કે સાથ કીં ૦–૧૦–૦

મીયાં બદરૂદીન હુસેનુદીન નીઝામી.

બુકસેલર એન્ડ પબ્લીશર.

રૂ, પાંચપટી—અમદાવાદ.
